

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 czerwca 2015 r.

Poz. 924

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 czerwca 2015 r.

Regulamin wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I

Przepisy wstępne

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wewnętrzną organizację i strukturę wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury;
- 2) organizację pracy;
- 3) sposób kierowania wojskowymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury, formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego przez prokuratorów przełożonych;
- 4) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratorów wojskowych czynności w ramach postępowania karnego, postępowania o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe oraz postępowania w sprawach o wykroczenia;
- 5) inne czynności, zastrzeżone ustawowo do właściwości prokuratorów wojskowych.

§ 2. Zadania związane ze współpracą wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury ze środkami masowego przekazu wykonują w:

- 1) Naczelnej Prokuraturze Wojskowej – rzecznik prasowy Naczelnego Prokuratora Wojskowego;
- 2) wojskowej prokuraturze okręgowej – wojskowy prokurator okręgowy lub rzecznik prasowy;
- 3) wojskowej prokuraturze garnizonowej – wojskowy prokurator garnizonowy lub jego zastępca.

Rozdział 2

Tablice i pieczęcie urzędowe prokuratur

§ 3. 1. Nazwę wojskowej prokuratury okręgowej i wojskowej prokuratury garnizonowej ustala się zgodnie z nazwą miejscowości stanowiącej jej siedzibę.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 637, z 2013 r. poz. 1247 i 1623, z 2014 r. poz. 504 oraz z 2015 r. poz. 694. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1430.

2. Na zewnątrz budynku prokuratury umieszcza się w widocznym miejscu tablicę z nazwą prokuratury oraz godłem państwowym.

3. Wewnątrz budynku umieszcza się tablicę informacyjną wskazującą pełne nazwy komórek organizacyjnych prokuratury, ich rozmieszczenie oraz dni i godziny przyjęć interesantów, a także godziny przyjęć w sprawach skarg i wniosków.

§ 4. Wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury używają pieczęci urzędowych z nazwą prokuratury i wizerunkiem orła określonym w ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 235, poz. 2000, z późn. zm.²⁾).

DZIAŁ II

Organizacja wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury

Rozdział 1

Wewnętrzna organizacja wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury

Oddział 1

Przepisy ogólne

§ 5. Wewnętrzną strukturę organizacyjną wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, zwanej dalej „jednostką”, ustala w formie rozkazu organizacyjnego, kierując się potrzebą sprawnego wykonywania zadań prokuratury oraz zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu:

- 1) Naczelnym Prokuratorem Wojskowym – dla Naczelnej Prokuratury Wojskowej;
- 2) wojskowy prokurator okręgowy w uzgodnieniu z Naczelnym Prokuratorem Wojskowym – dla wojskowej prokuratury okręgowej;
- 3) wojskowy prokurator garnizonowy w uzgodnieniu z właściwym wojskowym prokuratorem okręgowym – dla wojskowej prokuratury garnizonowej.

§ 6. Prokurator wymieniony w § 5, ustalając wewnętrzną strukturę organizacyjną jednostki, określa, ze wskazaniem zakresu i rodzaju wykonywanych zadań, komórki organizacyjne, samodzielne stanowiska pracy lub stanowiska pracy oraz zakres sprawowanego nad nimi nadzoru przez przełożonego i zwierzchników służbowych.

§ 7. 1. Prokuratorzy wykonują samodzielnie zlecone im czynności na stanowiskach pracy lub samodzielnych stanowiskach pracy, których zakres ustala się rzeczowo lub terytorialnie.

2. Łączenie stanowisk pracy w komórki organizacyjne jest wskazane wtedy, gdy liczba wpływających spraw przekracza możliwości sprawowania bezpośredniego nadzoru nad poszczególnymi stanowiskami pracy przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowego prokuratora okręgowego i ich zastępców.

§ 8. W skład komórki organizacyjnej wchodzi co najmniej:

- 1) siedem stanowisk etatowych – w oddziale,
- 2) pięć stanowisk etatowych – w wydziale

– chyba że jest zasadne utworzenie komórki organizacyjnej o mniejszej obsadzie.

§ 9. Komórkami organizacyjnymi kierują odpowiednio:

- 1) szef oddziału – oddziałem w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej;
- 2) szef wydziału – wydziałem w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej;
- 3) naczelnik wydziału – wydziałem w wojskowej prokuraturze okręgowej.

§ 10. Odpis rozkazu organizacyjnego określającego wewnętrzną strukturę organizacyjną jednostki wojskowi prokuratorzy okręgowi i wojskowi prokuratorzy garnizonowi przesyłają do Naczelnego Prokuratora Wojskowego, a wojskowi prokuratorzy garnizonowi – również do wojskowego prokuratora okręgowego.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1600, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 18, poz. 96 oraz z 2012 r. poz. 490.

Oddział 2

Organizacja Naczelnej Prokuratury Wojskowej

§ 11. W skład Naczelnej Prokuratury Wojskowej wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) Oddział Prezydialny;
- 2) Oddział Postępowania Przygotowawczego;
- 3) Oddział Postępowania Sądowego;
- 4) Wydział Prawny;
- 5) Wydział Kadr.

§ 12. Do podstawowych zadań Oddziału Prezydialnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w szczególności należy:

- 1) opracowywanie programów dotyczących podstawowych kierunków działania jednostek oraz sprawozdań lub informacji dotyczących ich realizowania;
- 2) przygotowywanie informacji o charakterze ogólnym dla Sejmu, Senatu, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Rady Ministrów, Prokuratora Generalnego i innych organów w zakresie działania jednostek;
- 3) współdziałanie z organami państwowymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi i organizacjami społecznymi w zapobieganiu przestępczości i innym naruszeniom prawa oraz wykonywanie czynności z zakresu kontroli przestrzegania prawa i profilaktyki;
- 4) koordynowanie działalności logistycznej i finansowej podległych jednostek;
- 5) udostępnianie informacji publicznej w zakresie właściwości Naczelnej Prokuratury Wojskowej;
- 6) planowanie, organizowanie i przeprowadzanie wizytacji i lustracji wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych;
- 7) wykonywanie zadań związanych z administrowaniem danymi w systemach informatycznych;
- 8) zapewnienie przestrzegania bezpieczeństwa systemów informatycznych oraz ochrony danych osobowych w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.

§ 13. Do podstawowych zadań Oddziału Postępowania Przygotowawczego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w szczególności należy:

- 1) sprawowanie nadzoru procesowego związanego z realizacją uprawnień Naczelnego Prokuratora Wojskowego w postępowaniu przygotowawczym;
- 2) koordynowanie i kontrolowanie prawidłowości nadzoru służbowego nad postępowaniem przygotowawczym sprawowanego przez wojskowe prokuratury okręgowe oraz sprawowanie nadzoru służbowego nad wybranymi postępowaniami przygotowawczymi prowadzonymi przez wojskowe prokuratury okręgowe;
- 3) udział prokuratorów w posiedzeniach Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, zwanej dalej „IWSN”, w zakresie dotyczącym sądowej kontroli postępowania przygotowawczego;
- 4) wykonywanie zadań w ramach kompetencji Prokuratora Generalnego, w zakresie kontroli operacyjnej, czynności operacyjno-rozpoznawczych dokonywanych przez uprawnione organy podejmowanych w ramach upoważnienia udzielonego w tym zakresie Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu;
- 5) kształtowanie praktyki w zwalczaniu przestępczości, na podstawie badań akt, analiz informacji otrzymanych z wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych oraz innych ustaleń dokonanych w wyniku działalności służbowej oddziału;
- 6) wykonywanie czynności związanych z obrotem prawnym z zagranicą w zakresie postępowania przygotowawczego;
- 7) opracowywanie opinii prawnych w zakresie postępowania przygotowawczego.

§ 14. Do podstawowych zadań Oddziału Postępowania Sądowego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w szczególności należy:

- 1) ocena zasadności wnoszonych środków odwoławczych od orzeczeń wojskowych sądów okręgowych jako sądów pierwszej instancji;

- 2) opracowywanie nadzwyczajnych środków zaskarżenia od wyroków IWSN jako sądu odwoławczego oraz udział prokuratorów przed IWSN w postępowaniu odwoławczym, postępowaniu związanym z rozpoznaniem nadzwyczajnych środków zaskarżenia oraz w innych, ustawowo określonych przypadkach;
- 3) prowadzenie spraw o ułaskawienie;
- 4) analizowanie spraw dotyczących pytań prawnych i przygotowywanie projektów dokumentów oraz opiniowanie projektów uchwał IWSN;
- 5) sprawowanie nadzoru służbowego nad postępowaniem sądowym prowadzonym przez wojskowe prokuratury okręgowe oraz monitorowanie nadzoru wojskowych prokuratorów okręgowych w stosunku do wojskowych prokuratorów garnizonowych w zakresie postępowania sądowego.

§ 15. 1. Do podstawowych zadań Wydziału Prawnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej w szczególności należy:

- 1) prowadzenie prac legislacyjnych oraz współdziałanie w opracowywaniu projektów aktów normatywnych przygotowywanych i wydawanych poza Naczelną Prokuraturą Wojskową – w sprawach dotyczących działalności wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz udział w konferencjach i posiedzeniach organizowanych w tych sprawach;
- 2) opiniowanie, na wniosek zainteresowanych komórek i jednostek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, projektów aktów normatywnych w zakresie zgodności z przepisami prawa;
- 3) wydawanie opinii dotyczących treści obowiązujących przepisów prawnych.

2. W skład Wydziału Prawnego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej wchodzi stanowisko pracy przewidziane dla radcy prawnego, który zapewnia obsługę prawną i zastępstwo sądowe we wszystkich sprawach prowadzonych przez Naczelną Prokuraturę Wojskową i jednostki podległe.

§ 16. Do podstawowych zadań Wydziału Kadr w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej należy:

- 1) wykonywanie zadań kadrowych związanych z przebiegiem służby prokuratorowskiej, zawodowej służby wojskowej oraz wynikających ze stosunku pracy urzędników i innych pracowników Naczelnej Prokuratury Wojskowej;
- 2) prowadzenie spraw prokuratorów w stanie spoczynku oraz członków ich rodzin, pobierających uposażenie lub uposażenie rodzinne;
- 3) realizowanie czynności związanych z typowaniem kandydatów do służby poza granicami kraju i kierowaniem ich do tej służby;
- 4) opracowywanie dokumentów związanych z dokonywaniem zmian w etatach jednostek oraz ich przeformowaniem;
- 5) sprawowanie nadzoru i kontroli nad sprawami kadrowymi realizowanymi przez podległe Nacelnemu Prokuratorowi Wojskowemu jednostki oraz realizowanie szkoleń w tym zakresie;
- 6) prowadzenie informatycznej ewidencji żołnierzy zawodowych, prokuratorów niebędących oficerami, urzędników i innych pracowników.

Oddział 3

Organizacja wojskowej prokuratury okręgowej

§ 17. W skład wojskowej prokuratury okręgowej wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) wydział prezydialny;
- 2) wydział śledczy;
- 3) wydział postępowania przygotowawczego;
- 4) wydział postępowania sądowego.

§ 18. Do podstawowych zadań wydziału prezydialnego w wojskowej prokuraturze okręgowej należy:

- 1) prowadzenie spraw organizacyjnych, kadrowych, szkoleniowych, finansowych i administracyjno-gospodarczych;
- 2) analiza danych dotyczących stanu przestępczości oraz danych statystycznych;
- 3) sprawowanie nadzoru nad pracą sekretariatu w zakresie ustalonym w rozkazie organizacyjnym;

- 4) zapewnienie przestrzegania bezpieczeństwa systemów informatycznych oraz ochrony danych osobowych w wojskowej prokuraturze okręgowej oraz podległych wojskowych prokuraturach garnizonowych.

§ 19. Do podstawowych zadań wydziału śledczego w wojskowej prokuraturze okręgowej należy:

- 1) prowadzenie śledztw i dochodzeń własnych, nadzorowanie śledztw i dochodzeń prowadzonych przez inne organy lub im powierzonych:
 - a) o czyny zabronione wyczerpujące znamiona przestępstwa, dla których jest właściwy wojskowy sąd okręgowy,
 - b) innych, w tym również zleconych do prowadzenia przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego lub wojskowego prokuratora okręgowego;
- 2) udział prokuratorów w postępowaniu sądowym w sprawach wymienionych w pkt 1, rozstrzyganych w pierwszej instancji oraz w toku czynności sądowych w postępowaniu przygotowawczym;
- 3) obrót prawny z zagranicą w zakresie spraw prowadzonych w wydziale;
- 4) prowadzenie spraw dotyczących przekazywania osób ściganych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania.

§ 20. Do podstawowych zadań wydziału postępowania przygotowawczego w wojskowej prokuraturze okręgowej należy:

- 1) sprawowanie nadzoru procesowego związanego z realizacją uprawnień wojskowego prokuratora okręgowego w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez podległą wojskową prokuraturę okręgową i wojskowe prokuratury garnizonowe;
- 2) sprawowanie nadzoru służbowego nad postępowaniami przygotowawczymi prowadzonymi w podległych wojskowych prokuraturach garnizonowych;
- 3) obrót prawny z zagranicą w zakresie spraw prowadzonych w podległych wojskowych prokuraturach garnizonowych.

§ 21. Do podstawowych zadań wydziału postępowania sądowego wojskowej prokuratury okręgowej należy:

- 1) udział prokuratorów w postępowaniu odwoławczym przed wojskowym sądem okręgowym, jeżeli z takim wnioskiem wystąpi właściwy wojskowy prokurator garnizonowy;
- 2) nadzór nad udziałem prokuratorów wojskowej prokuratury garnizonowej w postępowaniu przed sądem wojskowym;
- 3) udział prokuratorów przed sądem wojskowym w postępowaniu o wznowienie postępowania i o ulaskawienie;
- 4) kontrola okresowa prawomocnych orzeczeń sądowych w podległych prokuraturach wojskowych.

§ 22. Do zadań wydziałów należy ponadto rozpoznawanie petycji, skarg, wniosków i meldunków w ramach kompetencji wydziałów.

Oddział 4

Organizacja wojskowej prokuratury garnizonowej

§ 23. 1. Do podstawowych zadań wojskowej prokuratury garnizonowej należy:

- 1) prowadzenie śledztw i dochodzeń własnych, nadzorowanie śledztw i dochodzeń prowadzonych przez inne organy lub im powierzonych:
 - a) o czyny zabronione wyczerpujące znamiona przestępstwa innego niż wymienione w § 19 pkt 1,
 - b) innych, w tym również zleconych do prowadzenia przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego;
- 2) udział prokuratorów w postępowaniu sądowym w sprawach wymienionych w pkt 1 oraz w toku czynności sądowych w postępowaniu przygotowawczym, z wyjątkiem postępowania przed IWSN;
- 3) planowanie i realizacja kontroli przestrzegania prawa i profilaktyki;
- 4) nadzór nad czynnościami wyjaśniającymi w postępowaniu w sprawach o wykroczenia;
- 5) analiza danych dotyczących stanu przestępczości oraz danych statystycznych (sprawozdania zbiorcze);

- 6) wykonywanie zadań wynikających z ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 153, z późn. zm.³⁾);
- 7) prowadzenie spraw organizacyjnych, kadrowych, szkoleniowych, finansowych i administracyjno-gospodarczych;
- 8) zapewnienie przestrzegania bezpieczeństwa systemów informatycznych oraz ochrony danych osobowych w wojskowej prokuraturze garnizonowej.

2. Jeżeli przemawia za tym ekonomika i dobro postępowania, wojskowy prokurator garnizonowy może wystąpić do właściwego wojskowego prokuratora okręgowego z wnioskiem o udział przed sądem w postępowaniu odwoławczym w sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 1 prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej. Decyzję w tej sprawie podejmuje wojskowy prokurator okręgowy.

§ 24. W wojskowych prokuraturach garnizonowych nie tworzy się komórek organizacyjnych.

Rozdział 2

Organizacja pracy i sposób kierowania pracą

§ 25. Naczelnny Prokurator Wojskowy, wojskowi prokuratorzy okręgowi i wojskowi prokuratorzy garnizonowi zapewniają prawidłową i sprawną realizację zadań służbowych w powierzonych im jednostkach i komórkach organizacyjnych oraz właściwą organizację pracy, a w szczególności przez:

- 1) dobór odpowiednich kadr;
- 2) usprawnianie organizacji i techniki pracy;
- 3) dbałość o sprawność postępowania i należytą kulturę pracy w podległej jednostce;
- 4) bieżącą współpracę z podmiotami uprawnionymi do prowadzenia postępowań przygotowawczych;
- 5) sprawowanie nadzoru nad szkoleniem prokuratorów, urzędników i innych pracowników;
- 6) kierowanie wykonaniem budżetu;
- 7) wykonywanie zarządu i zapewnienie oszczędnego gospodarowania mieniem jednostki;
- 8) czuwanie nad przestrzeganiem zasad ochrony i bezpieczeństwa obiektów jednostki;
- 9) rzetelną i terminową sprawozdawczość statystyczną;
- 10) ochronę informacji niejawnych;
- 11) ochronę danych osobowych.

§ 26. 1. Naczelnny Prokurator Wojskowy, wojskowy prokurator okręgowy i wojskowy prokurator garnizonowy dokonują odpowiednio podziału czynności podległych im prokuratorów, urzędników i innych pracowników.

2. Przy podziale czynności należy w miarę możliwości uwzględnić kwalifikacje, uzdolnienia i doświadczenie zawodowe poszczególnych prokuratorów, urzędników i innych pracowników, a także przestrzegać zasady równomiernego obciążenia ich pracą.

3. Podział czynności podległych prokuratorów przewiduje stałe realizowanie przez prokuratora przynajmniej jednego z zadań w postaci:

- 1) wykonywania czynności oskarżyciela publicznego przed sądami;
- 2) nadzorowania lub prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach karnych.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do prokuratorów wykonujących czynności w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej, prokuratorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości lub przez niego nadzorowanej, prokuratorów delegowanych do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa oraz kierowników jednostek o obsadzie kadrowej powyżej dziesięciu prokuratorów.

5. W przypadku prokuratorów pełniących funkcje dopuszcza się zmniejszenie obciążenia obowiązkami służbowymi w zakresie realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, w zakresie koniecznym do prawidłowego pełnienia tych funkcji.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497 oraz z 2011 r. Nr 230, poz. 1371.

6. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, uwzględniając obciążenie obowiązkami służbowymi, Naczelny Prokurator Wojskowy na wniosek kierownika jednostki może zwolnić prokuratora z obowiązku realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, w zakresie koniecznym do prawidłowego pełnienia przez niego funkcji, na czas określony, nie dłuższy niż 12 miesięcy.

7. Podziału czynności dokonuje się w formie zarządzenia, którego treść podaje się do wiadomości wszystkich prokuratorów, urzędników i innych pracowników, czyniąc o tym adnotację opatrzoną datą i podpisem zainteresowanych.

8. Odstąpienie od zasad wymienionych w ust. 1 wymaga zgody zwierzchnika służbowego, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – zawiadomienia zwierzchnika służbowego, niezwłocznie po wykonaniu czynności.

§ 27. 1. Prokurator bezpośrednio przełożony oraz zwierzchnik służbowy zapewniają równomierne obciążenie obowiązkami służbowymi podległych im prokuratorów.

2. Bezpośrednio przełożony lub zwierzchnik służbowy na bieżąco zapoznają się ze stanem realizacji zadań przez podległych mu prokuratorów.

§ 28. 1. Prokurator bezpośrednio przełożony, stwierdzając potrzebę zmiany lub uchylecia decyzji prokuratora podległego:

- 1) podejmuje nową decyzję osobiście;
- 2) w szczególnie uzasadnionych przypadkach może polecić opracowanie projektu nowej decyzji, na podstawie pisemnych wytycznych, innemu prokuratorowi.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2:

- 1) nową decyzję podpisuje prokurator bezpośrednio przełożony;
- 2) polecenie i wytyczne włącza się do akt głównych sprawy.

§ 29. 1. Prokurator przełożony, wydając polecenie, zachowuje drogę służbową. Zachowanie drogi służbowej obowiązuje również w korespondencji z prokuratorem przełożonym.

2. Jeżeli polecenie zostało wydane z pominięciem drogi służbowej, wykonujący je prokurator zawiadamia o tym swego zwierzchnika służbowego.

§ 30. Prokuratorzy wykonują czynności:

- 1) samodzielnie;
- 2) we współpracy z innym prokuratorem, zwanym dalej „współreferentem”;
- 3) w zespole.

§ 31. 1. W sprawach o obszernym materiale dowodowym, a także zawiłych pod względem faktycznym lub prawnym, kierownik jednostki lub zwierzchnik służbowy może wyznaczyć współreferenta sprawy, określając zakres postępowania, którym zajmuje się każdy z referentów, i rozstrzygając ewentualne spory co do tego zakresu. Kierownik jednostki lub zwierzchnik służbowy może wyznaczyć współreferenta również wtedy, gdy potrzeba taka wynika z toku prowadzonego postępowania.

2. Współreferent:

- 1) na bieżąco zapoznaje się z wykonywaniem istotnych czynności procesowych w sprawie, w której jest współreferentem;
- 2) oprócz czynności realizowanych w ramach określonego przez kierownika jednostki lub zwierzchnika służbowego zakresu postępowania, w sprawach niecierpiących zwłoki, w przypadku przedłużającej się nieobecności prokuratora prowadzącego sprawę przeprowadza w jego zastępstwie czynności.

§ 32. 1. W sprawach, o których mowa w § 31, kierownik jednostki może powołać zespół prokuratorów, określając zakres postępowania, którym zajmuje się każdy z jego członków, rozstrzygając ewentualne spory co do tego zakresu.

2. Kierownik jednostki może powołać kierownika zespołu, który organizuje jego prace, w tym wyznacza zadania członkom zespołu i określa termin realizacji czynności.

3. Kierownik zespołu:

- 1) sporządza i podpisuje akt oskarżenia;
- 2) wydaje postanowienie o umorzeniu śledztwa;

- 3) wydaje postanowienie o przedstawieniu zarzutów;
- 4) składa wnioski i sporządza postanowienia w przedmiocie zastosowania środków zapobiegawczych.

§ 33. W celu realizacji zadań służbowych Naczelny Prokurator Wojskowy i wojskowi prokuratorzy okręgowi mogą wydawać zarządzenia wewnętrzne, rozkazy, decyzje, pisma okólne i wytyczne, a wojskowi prokuratorzy garnizonowi – zarządzenia wewnętrzne, rozkazy i decyzje.

§ 34. Godziny urzędowania ustala:

- 1) Naczelny Prokurator Wojskowy – w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej;
- 2) wojskowy prokurator okręgowy – w wojskowej prokuraturze okręgowej oraz w podległych wojskowych prokuraturach garnizonowych.

§ 35. 1. W wojskowej prokuraturze okręgowej i wojskowej prokuraturze garnizonowej prokurator przełożony zarządza pełnienie przez prokuratora dyżuru po godzinach urzędowania i w dni wolne od pracy. Dyżur może być pełniony w jednostce lub poza nią.

2. Prokurator przełożony zapewnia możliwość kontaktu telefonicznego z pełniącymi dyżur.

3. Prokurator przełożony może zarządzić przebywanie wyznaczonego prokuratora i pracownika prokuratury w dni ustawowo wolne od pracy oraz w określonych godzinach w dni robocze poza siedzibą jednostki, przy zapewnieniu stałego kontaktu telefonicznego.

4. Informację o sposobie kontaktu z prokuratorem pełniącym dyżur wojskowy prokurator okręgowy i wojskowy prokurator garnizonowy przekazuje właściwemu komendantowi Żandarmerii Wojskowej, wskazując sposób bezpośredniego kontaktowania się z tym prokuratorem.

5. Naczelny Prokurator Wojskowy ustala pomiędzy wojskowymi prokuraturami okręgowymi i wojskowymi prokuraturami garnizonowymi podział obowiązków związanych z pełnieniem przez prokuratorów dyżurów po godzinach urzędowania.

§ 36. 1. Wojskowy prokurator garnizonowy, uwzględniając plan posiedzeń i rozpraw (plan sesji) właściwego wojskowego sądu garnizonowego, ustala dla podległych prokuratorów stały rozkład dni, w których referenci sądowi sprawy, o których mowa w § 190, biorą udział w rozprawie (posiedzeniu) przed tym sądem (dni wokandowe prokuratorów).

2. Rozkład dni wokandowych prokuratorów, po jego ustaleniu i każdej aktualizacji, niezwłocznie przekazuje się prezesowi właściwego wojskowego sądu garnizonowego.

§ 37. 1. Naczelny Prokurator Wojskowy, wojskowy prokurator okręgowy i wojskowy prokurator garnizonowy, ich zastępcy, inni wyznaczeni prokuratorzy i urzędnicy przyjmują interesantów w sprawach związanych z działalnością jednostek.

2. Interesantów przyjmuje się co najmniej 6 godzin w czasie urzędowania jednostki, a w każdy poniedziałek – do godz. 18.00. Interesanci przyjmowani są w kolejności zgłaszania się.

Rozdział 3

Nadzór służbowy

§ 38. 1. Kierownik jednostki i zwierzchnik służbowy jest uprawniony do:

- 1) zapoznawania się z aktami sprawy;
- 2) żądania ustnych informacji o przebiegu postępowania;
- 3) kontrolowania poziomu merytorycznego wystąpień prokuratorów przed sądem;
- 4) udzielania pisemnych lub bezpośrednich uwag prokuratorowi prowadzącemu lub nadzorującemu postępowanie przygotowawcze.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kierownik jednostki może przekazać sprawę do dalszego prowadzenia innemu prokuratorowi. Przekazanie wymaga uzasadnienia, w którym powołuje się okoliczności wskazujące na konieczność przekazania sprawy.

§ 39. 1. Kierownik jednostki wyższego stopnia może dokonać analizy akt toczącego się lub zakończonego postępowania przygotowawczego. Ponadto może zająć pisemne stanowisko w kwestii zgłoszonej przez strony lub inne uprawnione osoby.

2. O poczynionych w toku analizy ustaleniach, w tym zwłaszcza o stwierdzonych uchybieniach, kierownik jednostki wyższego stopnia informuje kierownika podległej jednostki.

§ 40. 1. Objęcie sprawy nadzorem służbowym może nastąpić na podstawie decyzji kierownika jednostki wyższego stopnia:

- 1) w przypadku powzięcia przez niego informacji o istotnych nieprawidłowościach w postępowaniu w sprawie prowadzonej w jednostce bezpośrednio niższego stopnia;
- 2) wobec szczególnej zawichości sprawy lub jej wagi;
- 3) na wniosek prokuratora prowadzącego postępowanie.

2. Kierownik jednostki wyższego stopnia wyznacza prokuratora do sprawowania w danej sprawie nadzoru służbowego oraz zawiadamia o tym kierownika jednostki bezpośrednio podległej.

3. W przypadku podjęcia decyzji o objęciu nadzorem służbowym prokurator sprawujący nadzór służbowy może:

- 1) zapoznawać się z aktami sprawy, przy czym zapoznanie następuje w jednostce, w której prowadzone jest postępowanie, albo poprzez uzyskanie dostępu do ich wersji elektronicznej;
- 2) żądać ustnych informacji o przebiegu postępowania bądź kopii wybranych dokumentów z akt sprawy, w tym również w postaci elektronicznej;
- 3) udzielać pisemnych lub bezpośrednich konsultacji prokuratorowi prowadzącemu lub nadzorującemu postępowanie przygotowawcze.

4. Prokurator sprawujący nadzór służbowy nie może rozstrzygać zażaleń na decyzje podjęte w toku nadzorowanego przez niego postępowania przygotowawczego. Do rozstrzygnięcia zażaleń w tej sprawie wyznacza się innego prokuratora.

§ 41. Prokurator przełożony jest uprawniony do kontroli akt prowadzonego lub zakończonego postępowania. Kontrola akt postępowania będącego w toku następuje w jednostce, w której postępowanie to jest prowadzone, albo poprzez uzyskanie dostępu do ich wersji elektronicznej.

§ 42. O ustaleniach poczynionych w toku działań określonych w § 40 i § 41, w tym zwłaszcza o stwierdzonych uchybieniach, odpowiednio kierownik jednostki wyższego stopnia lub prokurator przełożony informuje kierownika właściwej jednostki.

§ 43. 1. Kierownik jednostki informuje kierownika jednostki wyższego stopnia o sprawach o szczególnej wadze lub zawichości, wskazujących na potrzebę przejęcia postępowania przez jednostkę wyższego stopnia lub objęcia prowadzonego postępowania nadzorem służbowym, a także ze względu na możliwy społeczny oddźwięk sprawy lub przeprowadzonych w toku postępowania czynności.

2. Kierownik jednostki wyższego stopnia może zwrócić się do kierownika podległej jednostki o przedstawienie informacji dotyczącej postępowania przygotowawczego lub sądowego w każdej sprawie, określając zakres żądanej informacji.

3. Prokurator Generalny i Naczelny Prokurator Wojskowy może konsultować sposób prowadzenia sprawy z prokuratorem prowadzącym sprawę lub kierownikiem tej jednostki. Z przebiegu konsultacji prokurator prowadzący sprawę lub kierownik tej jednostki sporządzają notatkę.

§ 44. 1. Czynności wykonywane w toku nadzoru dokumentuje się na piśmie.

2. O przypadkach oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa przez prokuratora stwierdzonych w toku nadzoru zawiadamia się Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 45. W celu poprawy sprawności i efektywności prowadzonych postępowań przygotowawczych prokurator jednostki wyższego stopnia może zarządzić koordynowanie ścigania określonej kategorii przestępstw, które polega w szczególności na:

- 1) systematycznym zbieraniu i analizowaniu materiałów, w tym danych statystycznych, dotyczących form, kierunków i dynamiki przestępczości, sposobu działania sprawców przestępstw oraz okoliczności sprzyjających ich popełnieniu;
- 2) prowadzeniu badań akt spraw dotyczących określonej kategorii przestępstw oraz opracowywaniu, przy uwzględnieniu danych, o których mowa w pkt 1, sprawozdań i raportów o stanie przestępczości;
- 3) opracowywaniu i wdrażaniu do praktyki prokuratorskiej metodyki prowadzenia postępowań przygotowawczych dotyczącej wybranej kategorii przestępstw.

§ 46. 1. Aprobata, o której mowa w art. 99 ust. 1a ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, lub jej odmowa następuje poprzez zamieszczenie na rękopisie albo odpisie pisma procesowego odpowiedniej adnotacji, daty i podpisu oraz odcisnięcie pieczęci służbowej lub też w formie elektronicznej.

2. W razie odmowy aprobaty informuje się asesora o powodach tej decyzji i udziela mu wskazówek co do sposobu załatwienia sprawy lub usunięcia stwierdzonych uchybień.

§ 47. 1. Prokurator Generalny i wojskowy prokurator okręgowy zarządza nie rzadziej niż raz na cztery lata wizytację jednostki.

2. Wizytacja obejmuje w szczególności badanie:

- 1) prawidłowości i efektywności realizacji czynności, o których mowa w § 26 ust. 3;
- 2) prawidłowości wykonywania pozostałych czynności przez prokuratorów;
- 3) prawidłowości podziału czynności pomiędzy prokuratorów, w tym przede wszystkim z punktu widzenia respektowania obowiązku, o którym mowa w § 27 ust. 1, oraz urzędników i innych pracowników jednostki;
- 4) efektywności kierowania jednostką oraz jej komórkami organizacyjnymi;
- 5) prawidłowości, efektywności i sprawności realizacji nadzoru służbowego;
- 6) prawidłowości organizacji pracy komórek obsługi administracyjnej;
- 7) prawidłowości i sprawności postępowania w sprawach skarg i wniosków, prowadzenia spraw kadrowych, ochrony informacji niejawnych oraz administrowania danymi w systemach teleinformatycznych.

3. Wizytacja nie może trwać dłużej niż 21 kolejnych dni roboczych.

4. O planowanej wizytacji zawiadamia się kierownika jednostki podlegającej wizytacji na co najmniej 30 dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

§ 48. 1. Prokurator Generalny, Naczelny Prokurator Wojskowy i wojskowy prokurator okręgowy może zarządzić lustrację w jednostce, w szczególności gdy ujawnią się informacje o nieprawidłowościach w działalności tej jednostki.

2. Lustracja obejmuje wybrane zagadnienia z działalności jednostki. Przeprowadza się ją w celu zbadania przyczyn nieprawidłowości lub kontroli sprawności i efektywności kierowania jednostką oraz prawidłowości, efektywności i sprawności realizacji nadzoru służbowego.

§ 49. Zarządzając wizytację lub lustrację, określa się zadania, zakres kontroli i termin jej przeprowadzenia oraz skład zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego, ze wskazaniem prokuratora – przewodniczącego zespołu.

§ 50. 1. Wizytację i lustrację wojskowej prokuratury okręgowej przeprowadzają wizytatorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej i wyznaczeni prokuratorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej lub prokuratorzy wojskowej prokuratury okręgowej, a w razie potrzeby – także urzędnicy tych prokuratur. Zespołowi wizytacyjnemu lub lustracyjnemu przewodniczy wizytator Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

2. Wizytację i lustrację wojskowej prokuratury garnizonowej przeprowadzają wizytatorzy wojskowej prokuratury okręgowej i wyznaczeni prokuratorzy wojskowej prokuratury okręgowej, a w razie potrzeby – także urzędnicy prokuratury lub wizytatorzy, prokuratorzy i urzędnicy prokuratury, o których mowa w ust. 1. Zespołowi wizytacyjnemu lub lustracyjnemu przewodniczy wizytator wyznaczony przez zarządzającego wizytację lub lustrację.

3. Wizytacji i lustracji jednostki nie może przeprowadzać prokurator będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym prokuratora wizytowanej lub lustrowanej jednostki lub pozostający z prokuratorem tej jednostki w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności prokuratora biorącego udział w wizytacji lub lustracji.

§ 51. W zależności od potrzeb skład zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego w każdym czasie może zostać zmieniony, zwłaszcza gdy w związku z poczynionymi ustaleniami zakres przeprowadzanej kontroli wymaga rozszerzenia.

§ 52. 1. Ustalenia poczynione w toku wizytacji lub lustracji omawia się, bezpośrednio po jej zakończeniu, na naradzie z prokuratorami i pracownikami kontrolowanej jednostki.

2. W toku narady informuje się kierownika kontrolowanej jednostki o najistotniejszych spostrzeżeniach wskazujących na potrzebę bezwzględnego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

§ 53. 1. Z wizytacji sporządza się sprawozdanie, które przekazuje się kierownikowi wizytowanej jednostki w terminie 60 dni od jej zakończenia, do którego może on zgłosić uwagi w terminie 30 dni od dnia przekazania mu sprawozdania.

2. Zarządzający wizytację, na wniosek przewodniczącego zespołu wizytacyjnego, może przedłużyć termin sporządzenia i przekazania sprawozdania z wizytacji na czas oznaczony nie dłuższy niż 90 dni od dnia jej zakończenia, jeżeli jest to uzasadnione zakresem wizytacji.

3. Zespół wizytacyjny w terminie 14 dni przedstawia stanowisko do uwag, o których mowa w ust. 1.

§ 54. 1. Sprawozdanie z wizytacji zawiera:

- 1) określenie celu i zakresu wizytacji;
- 2) poczynione ustalenia oraz, w razie potrzeby, zalecany sposób usunięcia przyczyn stwierdzonych nieprawidłowości;
- 3) ocenę badanych zagadnień i ogólną ocenę wizytowanej jednostki, określenie poziomu pracy prokuratorów i pracowników prokuratury oraz odrębną ocenę pracy kierownika jednostki i jego zastępców;
- 4) wnioski końcowe.

2. Sprawozdanie z lustracji zawiera dane dotyczące zakresu poczynionych ustaleń, ujawnionych uchybień i ich przyczyn oraz wynikające z nich wnioski. W sprawozdaniu, w razie potrzeby, zamieszcza się zalecenia polustracyjne.

3. W sprawozdaniu z wizytacji i lustracji wskazuje się zakres badań dokonywanych przez poszczególnych członków zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego, a w załączniku do sprawozdania – wykaz zbadanych spraw.

§ 55. 1. Przy ustalaniu wyników wizytacji ocenia się okoliczności wskazane w § 47 ust. 2 oraz określa stopień realizacji zaleceń z poprzedniej wizytacji i lustracji.

2. Odrębnej ocenie podlega prawidłowość i poziom wykonywania zadań przez kierownika jednostki, jego zastępców, kierowników komórek organizacyjnych oraz wizytatorów.

§ 56. Na podstawie sprawozdania z wizytacji, uwag kierownika wizytowanej jednostki oraz stanowiska zespołu wizytacyjnego prokurator zarządzający wizytację:

- 1) podtrzymuje ocenę pracy wizytowanej jednostki, kierownika tej jednostki i jego zastępców zawartą w sprawozdaniu lub dokonuje własnej oceny;
- 2) podtrzymuje zalecenia zawarte w sprawozdaniu lub przedstawia własne zalecenia powizytacyjne, zakreślając termin ich realizacji.

§ 57. 1. Omówienie wyników wizytacji z prokuratorami wizytowanej jednostki następuje w terminie do 30 dni od dnia zajęcia stanowiska w przedmiocie uwag lub bezskutecznego upływu terminu do ich zgłoszenia.

2. W omówieniu wyników wizytacji uczestniczy prokurator, który ją zarządził, lub wyznaczony przez niego prokurator.

3. Ustalenia dokonane w toku wizytacji przedstawia przewodniczący zespołu wizytacyjnego.

§ 58. W przypadku stwierdzenia oczywiście rażących uchybień, a także uzyskania niezadowolającej oceny pracy jednostki lub niezadowolającej oceny pracy w określonym zakresie, przeprowadza się, po upływie wyznaczonego terminu, sprawdzenie prawidłowości wykonania zaleceń powizytacyjnych.

§ 59. 1. Z lustracji sporządza się sprawozdanie, które przekazuje się kierownikowi lustrowanej jednostki w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia. Może on zgłosić uwagi w terminie 30 dni od dnia przekazania mu sprawozdania.

2. Zarządzający lustrację, na wniosek przewodniczącego zespołu lustracyjnego, może przedłużyć termin sporządzenia i przekazania sprawozdania z lustracji na czas oznaczony nie dłuższy niż 30 dni od dnia jej zakończenia, jeżeli jest to uzasadnione zakresem lustracji.

3. Zespół lustracyjny przedstawia stanowisko do zgłoszonych uwag w terminie 14 dni.

4. Na podstawie sprawozdania z lustracji, uwag kierownika lustrowanej jednostki oraz stanowiska zespołu lustracyjnego prokurator zarządzający lustrację podtrzymuje zalecenia zawarte w sprawozdaniu lub przedstawia własne zalecenia polustracyjne, zakreślając termin ich realizacji.

DZIAŁ III

Czynności prokuratorów

§ 60. W przypadku zaistnienia okoliczności uzasadniających przekazanie sprawy według właściwości innej jednostce, prokurator, który sprawę przekazuje, przeprowadza czynności niecierpiące zwłoki.

§ 61. 1. W przypadku potrzeby dokonania czynności przez prokuratora innej jednostki, prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie może zwrócić się do niej o udzielenie pomocy prawnej.

2. W pisemnym wniosku o udzielenie pomocy prawnej wskazuje się okoliczności wymagające wyjaśnienia oraz określa czynności, które mają być dokonane. Do wniosku dołącza się kopie niezbędnych dokumentów z akt sprawy. Akta sprawy lub odpowiednią ich część przesyła się tylko w razie konieczności.

3. Prokurator wezwany do udzielenia pomocy prawnej niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni – chyba że w wniosku ten termin oznaczono odmiennie – dokonuje wnioskowanych czynności tak, aby nie zachodziła konieczność ich powtórzenia lub uzupełnienia.

4. Jeżeli w toku realizacji wniosku o pomoc prawną wyłoni się potrzeba dokonania również innych, niewskazanych we wniosku czynności, prokurator wezwany wykonuje je niezwłocznie oraz informuje o tym prokuratora wnioskującego.

5. Jeżeli wykonanie czynności w ramach pomocy prawnej w terminie określonym w ust. 3 nie jest możliwe, należy niezwłocznie zawiadomić prokuratora zwracającego się o pomoc prawną o przyczynie zwłoki, z podaniem terminu wykonania czynności.

6. W wypadku wniosku o udzielenie pomocy prawnej polegającej na wykonywaniu funkcji oskarżyciela publicznego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji przepisów ust. 2, 4 i 5 nie stosuje się.

§ 62. 1. Zawiadomienie o odmowie uwzględnienia w całości lub w części złożonego w sprawie wniosku lub innego żądania niezwłocznie przesyła się zainteresowanemu, z uzasadnieniem zajętego stanowiska, a w razie potrzeby – z pouczeniem o przysługujących mu uprawnieniach.

2. Jeżeli wniosek lub inne żądanie pochodzi od osoby niebędącej w stanie samodzielnie dochodzić swoich praw, prokurator – gdy nie jest zobowiązany do podjęcia działania z urzędu – powinien rozważyć możliwość udzielenia jej pomocy prawnej lub zwrócić się do właściwego organu, instytucji lub organizacji w sprawie udzielenia takiej pomocy.

DZIAŁ IV

Postępowanie przygotowawcze

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 63. 1. Postępowanie przygotowawcze prowadzi lub nadzoruje jednostka określona zgodnie z odpowiednio stosowanymi art. 31–34 oraz art. 651 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „k.p.k.”.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282, 1436 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 649, 1375 i 1556 oraz z 2015 r. poz. 21, 290 i 396.

2. Przekazanie sprawy według właściwości miejscowej do innej jednostki nie wymaga zarządzenia ani postanowienia.

3. Spór o właściwość między równorzędnymi jednostkami rozstrzyga kierownik jednostki wyższego stopnia nad jednostką, która wszczęła spór.

4. Spór o właściwość między jednostkami różnego stopnia rozstrzyga kierownik jednostki wyższego stopnia nad jednostką wyższego stopnia pozostającą w sporze.

5. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej, postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce wyznaczonej przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na dobro prowadzonego postępowania, kierownik jednostki wyższego stopnia może przekazać sprawę do prowadzenia lub nadzoru innej podległej jednostce niż jednostka właściwa w myśl ust. 1.

7. O sprawach, które mogą dotyczyć funkcjonariuszy publicznych, o których mowa w art. 115 § 13 pkt 1–2a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „k.k.”, sędziów lub prokuratorów, a także o innych sprawach wywołujących oddźwięk społeczny kierownik jednostki zawiadamia Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 64. 1. W sprawach o przestępstwo określone w art. 209 k.k. postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości stale mieszka lub czasowo przebywa pokrzywdzony.

2. W sprawach o przestępstwo popełnione za pośrednictwem sieci teleinformatycznej lub telekomunikacyjnej postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości działał sprawca.

3. W sprawach o kradzież w transporcie lądowym, wodnym i powietrznym oraz o przestępstwo na szkodę pasażerów korzystających ze środków tego transportu postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości ujawniono przestępstwo lub przyjęto zawiadomienie o jego popełnieniu.

§ 65. Kierownik jednostki może zwrócić się do bezpośredniego przełożonego z wnioskiem o przejęcie prowadzenia danej sprawy, jeżeli uzasadniają to w szczególności skomplikowany charakter sprawy lub względy organizacyjne, w tym związane z obsadą kadrową jednostki.

§ 66. 1. W przypadku łączenia spraw do prowadzenia w jednym postępowaniu przygotowawczym akta postępowania później wszczętego włącza się do akt postępowania wszczętego wcześniej.

2. Niezależnie od dnia wszczęcia postępowania przygotowawczego w łączonych sprawach akta dochodzenia włącza się do akt śledztwa, a akta innego postępowania do akt postępowania, w którym stosuje się tymczasowe aresztowanie.

§ 67. 1. Wyłączenie do prowadzenia w odrębnym postępowaniu sprawy poszczególnych osób lub o poszczególne czyny wymaga wydania postanowienia.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, określa się:

- 1) podmiotowy i przedmiotowy zakres wyłączenia;
- 2) sposób wyłączenia – przez dokładne wskazanie nazwy i daty przeprowadzonych dowodów lub innych sporządzonych dokumentów oraz numeru karty akt sprawy lub miejsca złożenia dowodów rzeczowych z zaznaczeniem, czy dokumenty wydziela się w oryginale, czy w odpisie lub kopii.

3. Czas trwania postępowania przygotowawczego w wyłączonej sprawie, o której mowa w ust. 1, liczy się od dnia wszczęcia postępowania pierwotnego tylko wtedy, gdy ta sprawa była objęta zakresem postanowienia o wszczęciu śledz-

⁵⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 129, poz. 734, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538 oraz z 2015 r. poz. 396 i 541.

stwa albo dochodzenia. W takim przypadku wyłączona sprawa obejmuje także odpis postanowienia o wszczęciu śledztwa albo dochodzenia oraz o jego przedłużeniu.

4. Jeżeli w podlegającej wyłączeniu innej sprawie niż określona w ust. 3 były dokonywane czynności procesowe, czas trwania postępowania przygotowawczego liczy się od dnia pierwszej czynności, co określa się w postanowieniu o wyłączeniu sprawy, o którym mowa w ust. 1.

5. W wyłączonej sprawie, o której mowa w ust. 1, wydaje się, z zastrzeżeniem ust. 3, postanowienie o wszczęciu śledztwa albo dochodzenia.

6. Sprawy wyłączone prowadzi się w jednostce, w której wydano postanowienie o wyłączeniu, o którym mowa w ust. 1, chyba że przekazanie wyłączonej sprawy innej jednostce w istotny sposób przyczyni się do przyspieszenia lub usprawnienia postępowania przygotowawczego w tej sprawie.

§ 68. Jeżeli zachodzi potrzeba pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności karnej, prokurator prowadzący śledztwo, po dokonaniu niezbędnych czynności dowodowych, występuje do prokuratora bezpośrednio przełożonego o skierowanie do sądu dyscyplinarnego wniosku o zezwolenie na ściganie. O skierowaniu wniosku zawiadamia się Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 69. Prokurator wyraża zgodę na cofnięcie wniosku o ściganie lub odmawia jej wyrażenia w drodze zarządzenia.

§ 70. Zarządzenie prokuratora w prowadzonym lub nadzorowanym przez niego postępowaniu przygotowawczym może być wydane ustnie, jeżeli nie przysługuje na nie zażalenie. O wydaniu takiego zarządzenia prokurator sporządza w aktach nadzoru adnotację.

Rozdział 2

Wszczęcie i przebieg postępowania

§ 71. Prokurator przyjmuje ustne zawiadomienie o przestępstwie w sprawach, o których mowa w art. 309 pkt 2 i 3 k.p.k., niezależnie od właściwości miejscowej.

§ 72. Prokurator jest obowiązany nadać bieg sprawie niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu lub otrzymania pisemnego zawiadomienia o przestępstwie.

§ 73. O wszczęciu śledztwa w sprawie o czyn zabroniony, którego skutkiem jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu, o którym mowa w art. 156 § 1 k.k., należy niezwłocznie powiadomić właściwego dowódcę jednostki wojskowej.

§ 74. Wszczęcie śledztwa albo dochodzenia na skutek anonimowego zawiadomienia może nastąpić po uprzednim sprawdzeniu przytoczonych w nim okoliczności. Zawiadomienie takie prokurator może przekazać jednostce Żandarmerii Wojskowej lub innemu uprawnionemu organowi albo organom kontroli w celu sprawdzenia przytoczonych w zawiadomieniu okoliczności albo pozostawić je bez biegu. W razie niepotwierdzenia się okoliczności wskazanych w treści anonimowego zawiadomienia pozostawia się je bez biegu i bez wydawania postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa albo dochodzenia.

§ 75. Śledztwo albo dochodzenie wszczęte w sprawie prowadzi się w stosunku do wszystkich czynów ujawnionych w jego toku.

§ 76. Forma śledztwa obowiązuje w stosunku do wszystkich czynów ujawnionych w czasie jego trwania, objętych jednym postępowaniem ze względu na łączność podmiotową lub przedmiotową albo podmiotowo-przedmiotową; dotyczy to również spraw poszczególnych osób lub o poszczególne czyny wyłączonych do odrębnego postępowania, z zastrzeżeniem § 67 ust. 5.

§ 77. 1. Niezwłocznie po wszczęciu postępowania przygotowawczego sporządza się, w miarę potrzeby, plan śledztwa lub plan dochodzenia (czynności śledczych), zwłaszcza w sprawach zawiłych i o poważne przestępstwa. Plan aktualizuje się stosownie do ujawnionych nowych okoliczności.

2. Plan przechowuje się w aktach nadzoru sprawy.

§ 78. 1. Powierzając Żandarmerii Wojskowej lub innym uprawnionym organom przeprowadzenie śledztwa w całości lub w określonym zakresie, prokurator udziela wytycznych oraz określa termin do przedstawienia planu śledztwa (czynności śledczych), jeżeli zachodzi potrzeba jego sporządzenia. Plan ten podlega kontroli prokuratora, który w razie potrzeby dokonuje w nim zmian i uzupełnień oraz wskazuje czynności procesowe, których dokona sam lub w których chce uczestniczyć.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy nie zachodzą przesłanki z art. 315 § 2 k.p.k., prokurator może zastrzec, że dopuszczenie stron do udziału w czynnościach śledczych wymaga jego zgody, o ile jest to konieczne dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania lub prawnie chronionego interesu osób trzecich.

§ 79. W razie przejścia dochodzenia do śledztwa okres śledztwa liczy się od dnia wydania postanowienia o jego wszczęciu, przy czym czasu trwania dochodzenia nie wlicza się do okresu śledztwa.

§ 80. Jeżeli zachodzi potrzeba przedłużenia czasu trwania dochodzenia, wniosek o przedłużenie czasu trwania dochodzenia, wraz z aktami sprawy, przedkłada się nie później niż na 7 dni przed upływem terminu dochodzenia właściwemu prokuratorowi.

§ 81. 1. Jeżeli zachodzi potrzeba dokonania czynności procesowych, o których mowa w art. 308 § 1 i 2 k.p.k., prokurator, jeżeli jest obecny na miejscu zdarzenia, dokonuje tych czynności osobiście lub kieruje ich przebiegiem.

2. Prokurator, o którym mowa w ust. 1, podejmuje decyzję w przedmiocie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia, przekazując jednocześnie żołnierzowi Żandarmerii Wojskowej albo funkcjonariuszowi innego uprawnionego organu dokonującemu czynności lub uczestniczącemu w ich dokonaniu ustne polecenia i wytyczne. Na wniosek żołnierza Żandarmerii Wojskowej albo funkcjonariusza innego uprawnionego organu polecenia i wytyczne prokurator potwierdza w odrębnej notatce urzędowej.

§ 82. Wydanie postanowienia o przedstawieniu zarzutów obejmuje jego sporządzenie, niezwłoczne ogłoszenie i przesłuchanie podejrzanego.

§ 83. 1. Postanowienie o zmianie zarzutów dotyczy czynu, który był objęty uprzednio wydanym postanowieniem o przedstawieniu, zmianie lub uzupełnieniu zarzutów.

2. Postanowienie określone w ust. 1 wydaje się, jeżeli zachodzi potrzeba istotnej zmiany opisu czynu lub też zarzucony czyn należy zakwalifikować z surowszego przepisu albo z przepisu o takim samym zagrożeniu ustawowym lub z łagodniejszego przepisu, gdy ma to znaczenie dla obrony podejrzanego.

§ 84. W przypadku gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez osoby wymienione w art. 309 pkt 2 i 3 k.p.k., czynności wymienione w art. 308 § 1 k.p.k. są przeprowadzane, w miarę możliwości, przy udziale prokuratora.

§ 85. 1. Przed przesłuchaniem sprawdza się dane osobowe przesłuchiwanego na podstawie dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, czyniąc o tym stosowną wzmiankę w protokole przesłuchania. Brak dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość należy odnotować w protokole.

2. Jeżeli tożsamość przesłuchiwanej osoby budzi wątpliwości i występuje niemożność jej ustalenia, należy w chwili dokonywania czynności procesowej posłużyć się uzyskanymi od niej danymi, a następnie ustalić jej tożsamość.

§ 86. W protokole przesłuchania należy przyjąć, jako formę gramatyczną relacji przesłuchiwanego, pierwszą osobę czasu przeszłego i zamieszczać możliwie dokładnie charakterystyczne określenia lub zwroty użyte przez osobę przesłuchiwaną oraz wzmianki dotyczące szczególnego zachowania się tej osoby. Każdą stronę protokołu przesłuchania podpisują wszystkie osoby biorące udział w czynności. O odmowie złożenia podpisu lub przeszkodzie w jego złożeniu należy sporządzić adnotację.

§ 87. Przebieg czynności utrwalony za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, jak również przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie przesłuchania świadka na odległość, na żądanie osoby w niej uczestniczącej należy odtworzyć bezpośrednio po jej dokonaniu i fakt ten odnotować w protokole czynności.

§ 88. W przesłuchaniu dokonywanym osobiście przez prokuratora nie może brać udziału lub być przy nim obecny żołnierz Żandarmerii Wojskowej albo funkcjonariusz innego uprawnionego organu prowadzący postępowanie lub wykonujący czynności procesowe z udziałem przesłuchiwanej osoby. Czynność tę przeprowadza się w jednostce, chyba że szczególne względy stoją temu na przeszkodzie.

§ 89. 1. Prokurator powołuje biegłego niezwłocznie po zebraniu materiału dowodowego potrzebnego do wydania opinii. Materiał zbiera się w sposób umożliwiający wydanie opinii w wyznaczonym terminie.

2. W postanowieniu o powołaniu biegłego prokurator określa materiały przekazane biegłemu w celu wydania opinii w sposób umożliwiający ich identyfikację.

§ 90. 1. Prokurator zaznajamia biegłego z wynikami prowadzonego postępowania, niezbędnymi do wydania opinii.

2. Po otrzymaniu opinii prokurator niezwłocznie zapoznaje się z jej treścią. Podejmując decyzję o przyznaniu wynagrodzenia biegłemu, prokurator ocenia, czy opinia jest pełna, jasna, sporządzona w sposób rzetelny oraz zgodna z zasadami logicznego rozumowania.

3. Prokurator przyznaje biegłemu wynagrodzenie w formie postanowienia.

§ 91. Przed wystąpieniem z wnioskiem o orzeczenie obserwacji prokurator sprawdza, czy biegłym została udostępniona całość dokumentacji lekarskiej dotyczącej podejrzanego niezbędnej do wydania ostatecznej opinii, a w szczególności odnoszącej się do jego dotychczasowego leczenia psychiatrycznego, a w razie potrzeby umożliwia biegłym zapoznanie się z aktami uprzednio prowadzonych przeciwko temu podejrzanemu spraw karnych oraz w porozumieniu z biegłymi zbiera odpowiednie dane, także w drodze przesłuchań i innych czynności.

§ 92. 1. W postanowieniu o przeszukaniu należy podać cel tej czynności, ze wskazaniem osoby podejrzanej, która ma być wykryta, zatrzymana lub przymusowo doprowadzona, albo rzeczy, które mają być znalezione lub zatrzymane, jak również imię, nazwisko i adres osoby (nazwę i adres instytucji), u której czynności te mają być przeprowadzone, oraz organ wykonujący czynność.

2. W uzasadnieniu postanowienia należy przedstawić dowody lub przytoczyć okoliczności dające podstawę do przypuszczenia, że osoba podejrzana lub wymienione rzeczy znajdują się w miejscu wskazanym w postanowieniu.

§ 93. Prokurator kontroluje prawidłowość postępowania z dowodami rzeczowymi, nie dopuszczając zwłaszcza do:

- 1) przechowywania ich w jednostce bez uprzedniego zarejestrowania;
- 2) przechowywania w aktach sprawy pieniędzy, książeczek oszczędnościowych i czekowych, kart płatniczych, papierów wartościowych;
- 3) zwrotu osobie uprawnionej dowodu rzeczowego bez należytego udokumentowania;
- 4) przekazania sądowi aktu oskarżenia lub wniosku o warunkowe umorzenie postępowania przygotowawczego bez dowodów rzeczowych.

§ 94. 1. Dane o podejrzanym, o których mowa w art. 213 § 1–2a i art. 662 § 1 k.p.k., należy ustalić niezwłocznie po wydaniu w stosunku do niego postanowienia o przedstawieniu zarzutów albo po postawieniu mu zarzutu bez wydania takiego postanowienia w związku z przystąpieniem do przesłuchania w charakterze podejrzanego. W przypadku rozstrzygnięcia kwestii zastosowania środka zapobiegawczego ustalenie danych, o których mowa w art. 213 § 1 k.p.k., powinno nastąpić przed podjęciem decyzji w tym przedmiocie.

2. Jeżeli dane o karalności podejrzanego pochodzą sprzed więcej niż 6 miesięcy, należy zażądać ich ponownie.

3. Jeżeli podejrzanym jest nieletni albo jeżeli karalność czynu zależy od wieku pokrzywdzonego, do akt sprawy załącza się wyciąg z dowodu osobistego, z paszportu lub z aktu urodzenia podejrzanego lub pokrzywdzonego.

§ 95. 1. Prokurator rozpatruje niezwłocznie wnioski stron, ich obrońców i pełnomocników o przeprowadzenie określonych dowodów i dopuszczenie ich do udziału w czynnościach.

2. Jeżeli w żądaniu dopuszczenia do udziału w czynnościach procesowych nie sprecyzowano, o jakie czynności chodzi, należy wezwać składającego żądanie do wskazania, w jakich czynnościach postępowania przygotowawczego chce uczestniczyć.

§ 96. Prokurator zapewnia wszystkim pokrzywdzonym, których nie przesłuchuje, możliwość przedstawienia stanowiska na piśmie.

§ 97. 1. Po przyjęciu od podejrzanego do protokołu zobowiązania, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1801), zwanej dalej „ustawą o świadku koronnym”, prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze niezwłocznie przesłuchuje podejrzanego co do okoliczności warunkujących wydanie przez sąd postanowienia w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego oraz wykonuje inne niezbędne czynności.

2. Prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze przed skierowaniem do Naczelnego Prokuratora Wojskowego wniosku o wyrażenie zgody na wystąpienie do sądu o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego przedstawia podejrzanemu zarzuty popełnienia wszystkich przestępstw, których ten podejrzany dopuścił się i które ujawnił, składając wyjaśnienie w trybie i na zasadach określonych w ustawie o świadku koronnym, a następnie w miarę potrzeby uzupełniająco go przesłuchuje.

3. W celu uzyskania zgody Naczelnego Prokuratora Wojskowego na wystąpienie do sądu o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego prokurator prowadzący lub nadzorujący śledztwo przesyła akta sprawy wraz z uzasadnionym

wnioskiem szefowi Oddziału Postępowania Przygotowawczego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej, za pośrednictwem wojskowego prokuratora okręgowego, który dołącza swoją opinię w kwestii zasadności dopuszczenia dowodu.

4. Po uprawomocnieniu się postanowienia sądu o dopuszczeniu dowodu z zeznań świadka koronnego i wyłączeniu wobec podejrzanego materiałów do odrębnego postępowania, w sprawie przeciwko pozostałym sprawcom prokurator niezwłocznie przesłuchuje osobę wskazaną w postanowieniu sądu w charakterze świadka, z uwzględnieniem art. 8 ustawy o świadku koronnym.

5. O przesłuchaniu podejrzanego, od którego przyjęto zobowiązanie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy o świadku koronnym, i o wydaniu postanowienia o odmowie wystąpienia z wnioskiem o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego oraz o dopuszczeniu lub odmowie dopuszczenia przez sąd dowodu z zeznań świadka koronnego prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze zawiadamia drogą służbową, z uwzględnieniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, szefa Oddziału Postępowania Przygotowawczego w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.

6. Wszystkie czynności dowodowe z udziałem podejrzanego, od którego przyjęto zobowiązanie określone w ust. 1, oraz czynności z udziałem świadka koronnego wykonuje osobiście prokurator.

§ 98. 1. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa wyjaśnia powody, dla których nie można go zakończyć, i wskazuje kierunki dalszego postępowania.

2. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa na czas powyżej 3 miesięcy do roku składa się nie później niż na 7 dni przed upływem terminu zakończenia śledztwa.

3. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa na czas powyżej roku składa się właściwemu prokuratorowi nie później niż na 14 dni przed upływem terminu zakończenia śledztwa.

4. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, występuje prokurator, który prowadzi lub nadzoruje śledztwo.

5. Wniosek przesyłany jest wraz z aktami sprawy lub ich wersją elektroniczną.

Rozdział 3

Środki przymusu

Oddział 1

Środki zapobiegawcze

§ 99. 1. Jeżeli podejrzany powołuje się na zły stan zdrowia lub doznane obrażenia ciała, prokurator zarządza zbadanie go przez lekarza, a wyniki badania dołącza do wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania.

2. Jeżeli sąd, stosując tymczasowe aresztowanie, umieścił podejrzanego w odpowiednim zakładzie leczniczym, prokurator po otrzymaniu świadectwa lekarskiego ocenia zasadność utrzymania tymczasowego aresztowania i przekazania tymczasowo aresztowanego do aresztu śledczego lub wykonywania tymczasowego aresztowania poza aresztem śledczym we wskazanym zakładzie leczniczym, określając jednocześnie warunki umieszczenia w nim tymczasowo aresztowanego.

3. W przypadku otrzymania w toku śledztwa informacji o złym stanie zdrowia tymczasowo aresztowanego prokurator zarządza zbadanie go przez lekarza w zakładzie karnym lub areszcie śledczym.

4. Po wydaniu przez sąd postanowienia o tymczasowym aresztowaniu prokurator przesyła do aresztu śledczego, jeżeli wynika to z akt śledztwa lub dochodzenia, informacje o podejrzanym mające na celu zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania karnego lub zapewnienie bezpieczeństwa w areszcie. Jeżeli zachodzi konieczność izolowania podejrzanego od innych tymczasowo aresztowanych, informacja zawiera w szczególności ich dane osobowe. Prokurator powiadamia również areszt śledczy o odstąpieniu od dalszego izolowania podejrzanego od innych tymczasowo aresztowanych.

§ 100. O uchyleniu tymczasowego aresztowania prokurator niezwłocznie zawiadamia sąd, który wydał postanowienie o tymczasowym aresztowaniu; odpis postanowienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania wraz z nakazem zwolnienia niezwłocznie przekazuje do administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym tymczasowo aresztowany przebywa.

§ 101. 1. Tymczasowo aresztowany w postępowaniu przygotowawczym pozostaje do dyspozycji prokuratora, na którego wniosek środek ten został zastosowany po raz pierwszy.

2. Jeżeli sąd lub inny uprawniony organ zwraca się o wydanie z aresztu śledczego tymczasowo aresztowanego w celu uczestniczenia w czynnościach procesowych w innej sprawie lub o udzielenie zgody na przeprowadzenie czynności proce-

sowych z udziałem podejrzanego na terenie aresztu śledczego, a dobro postępowania nie stoi temu na przeszkodzie, prokurator udziela zgody na doprowadzenie lub na udział w czynnościach na terenie aresztu śledczego.

3. O udzieleniu zgody, o której mowa w ust. 2, zawiadamia się na piśmie nie później niż na 7 dni przed mającym nastąpić wydaniem lub przeprowadzeniem czynności administrację aresztu śledczego, w którym podejrzany przebywa. W przypadku nieudzielenia zgody zawiadamia się o tym organ żądający, ze wskazaniem, kiedy doprowadzenie lub przeprowadzenie czynności będzie mogło nastąpić.

§ 102. 1. W przypadku konieczności przetransportowania tymczasowo aresztowanego do zakładu karnego lub aresztu śledczego właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności prokurator wydaje zarządzenie:

- 1) o wysłaniu do właściwej jednostki Żandarmerii Wojskowej nakazu doprowadzenia wraz z pisemnym poleceniem przetransportowania tymczasowo aresztowanego do zakładu karnego lub aresztu śledczego;
- 2) o wysłaniu nakazu wydania, do administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego, z którego podejrzany będzie doprowadzony do miejsca przeprowadzenia czynności, z podaniem informacji o mającym nastąpić przetransportowaniu.

2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, prokurator wydaje również wtedy, gdy zachodzi konieczność dokonania czynności poza zakładem karnym z udziałem odbywającego prawomocnie orzeczoną karę pozbawienia wolności. O wyznaczonym terminie wykonania czynności z udziałem skazanego na terenie zakładu karnego prokurator pisemnie zawiadamia administrację zakładu karnego, w którym skazany odbywa karę.

3. O zakończeniu czynności z udziałem podejrzanego niezwłocznie zawiadamia się administrację zakładu karnego lub aresztu śledczego, a następnie wydaje polecenie przetransportowania tymczasowo aresztowanego do aresztu śledczego, w którym poprzednio przebywał, chyba że prokurator przeprowadzający czynności postanowi inaczej.

4. W przypadku konieczności wykonania czynności procesowych z tymczasowo aresztowanym pozostającym do dyspozycji innego organu prokurator pisemnie zwraca się do tego organu o udzielenie zgody na dokonanie czynności w określonym czasie na terenie zakładu karnego lub aresztu śledczego, a w przypadku konieczności przeprowadzenia czynności poza jednostką penitencjarną, w której tymczasowo aresztowany przebywa, występuje również o udzielenie zgody na przetransportowanie go do wskazanego aresztu śledczego lub innego miejsca przeprowadzania czynności. Jeżeli tymczasowo aresztowany pozostaje do dyspozycji innego prokuratora, zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje ten prokurator.

5. Jeżeli tymczasowo aresztowany pozostaje do dyspozycji kilku organów uprawnionych, przetransportowanie uzgadnia się ze wszystkimi uprawnionymi organami.

6. Jeżeli nie sprzeciwia się temu dobro postępowania przygotowawczego, niektórych czynności procesowych z udziałem osób pozbawionych wolności, w tym zwłaszcza końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania, dokonuje się w miarę możliwości na terenie aresztu śledczego lub zakładu karnego.

§ 103. 1. Prokurator udziela zgody na widzenie lub rozmowę telefoniczną z tymczasowo aresztowanym w formie zarządzenia. O odmowie udzielenia zezwolenia zawiadamia się osobę ubiegającą się o widzenie lub rozmowę.

2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, poza danymi określonymi w art. 94 k.p.k. powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres osoby odwiedzającej;
- 2) numer dokumentu tożsamości;
- 3) termin jego ważności;
- 4) wskazanie stopnia pokrewieństwa z tymczasowo aresztowanym;
- 5) określenie sposobu kontaktu z tymczasowo aresztowanym;
- 6) podpis prokuratora.

3. Oryginał zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, doręcza się osobie odwiedzającej, natomiast jego kopię pozostawia w aktach nadzoru.

4. Cenzurowania korespondencji podejrzanych tymczasowo aresztowanych innej niż wymieniona w art. 8 § 3, art. 102 pkt 11 i art. 103 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn.

zm.⁶⁾) dokonuje prokurator, który prowadzi bądź nadzoruje postępowanie. Ocenzurowana korespondencja podlega oznakowaniu pieczęcią o treści: „Ocenzurowano, data: ... podpis: ...”. Pieczęć przystawia się na korespondencji.

5. Jeżeli korespondencja tymczasowo aresztowanego zawiera wiadomości mogące utrudnić postępowanie przygotowawcze, prokurator zarządza załączenie jej do akt sprawy, o czym zawiadamia nadawcę; nie dotyczy to korespondencji, którą można doręczyć adresatowi po usunięciu z niej takich wiadomości.

6. Korespondencję tymczasowo aresztowanych z organami powołanymi na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących ochrony praw człowieka, Rzecznikiem Praw Obywatelskich, organami państwowymi i samorządowymi, przedstawicielstwem dyplomatycznym lub konsularnym państwa, którego obywatelem jest aresztowany cudzoziemiec, obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem lub radcą prawnym przesyła się niezwłocznie do adresata bez jej cenzurowania, umieszczając na kopercie adnotację „Bez cenzury” opatrzoną datą i podpisem.

§ 104. O każdym przypadku tymczasowego aresztowania, którego czas trwania przekroczył 9 miesięcy, wojskowy prokurator okręgowy zawiadamia Naczelnego Prokuratora Wojskowego, podając jednocześnie przewidywany termin zakończenia postępowania przygotowawczego.

§ 105. O każdym przypadku przedłużenia tymczasowego aresztowania na okres powyżej roku wojskowy prokurator okręgowy zawiadamia Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 106. 1. Postanowienie o uchyleniu tymczasowego aresztowania prokurator wydaje najpóźniej na 3 dni przed upływem terminu, do którego tymczasowe aresztowanie miało trwać zgodnie z terminami określonymi w k.p.k. Odpis tego postanowienia w dniu jego wydania przekazuje się wraz z nakazem zwolnienia do zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym przebywa tymczasowo aresztowany.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zawiadomienia o przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji innego organu.

3. Administrację zakładu karnego lub aresztu śledczego zawiadamia się najpóźniej na 3 dni przed upływem terminu, do którego aresztowanie ma trwać, że prokurator nie będzie występował o jego przedłużenie. Zawiadomienie ma formę pisemną.

4. O uchyleniu tymczasowego aresztowania wobec osób podlegających służbie wojskowej powiadamia się odpowiednio właściwą wojskową komendę uzupełnień bądź wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

§ 107. 1. Jeżeli zakaz opuszczania przez oskarżonego kraju jest połączony z zatrzymaniem paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy albo z zakazem wydania takiego dokumentu, odpis postanowienia w tym przedmiocie przesyła się organowi, który wydał paszport lub inny dokument bądź jest uprawniony do ich wydania. W przypadku gdy organem wydającym paszport lub inny dokument jest konsul, odpis postanowienia przesyła się organowi, o którym mowa w ust. 2.

2. Zatrzymany paszport lub inny dokument przekazuje się organowi, który wydał ten dokument. W przypadku paszportu lub innego dokumentu wydanego przez konsula dokument ten przekazuje się organowi paszportowemu właściwemu ze względu na miejsce zameldowania lub pobytu posiadacza dokumentu.

3. Odpis postanowienia dotyczącego cudzoziemców przesyła się wraz z zatrzymanym dokumentem urzędowi konsularnemu państwa obcego, którego obywatelem jest cudzoziemiec.

4. Odpisy postanowień, o których mowa w ust. 1 i 3, przesyła się Komendzie Głównej Straży Granicznej.

5. Odpisy postanowień o uchyleniu środka zapobiegawczego, o którym mowa w ust. 1, bądź jego zmianie przesyła się organom wymienionym w ust. 1, 3 i 4.

§ 108. W przypadku zastosowania środka zapobiegawczego określonego w art. 276 k.p.k. odpis postanowienia o zawieszeniu podejrzanego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo zawierającego nakaz po-

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 39, poz. 201 i 202, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 734, Nr 185, poz. 1092, Nr 217, poz. 1280 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 628 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707 oraz z 2015 r. poz. 21, 396, 431 i 541.

wstrzymania się od określonej działalności doręcza się dowódcy jednostki wojskowej, pracodawcy lub właściwemu organowi samorządu zawodowego albo instytucji, a odpis postanowienia o nakazaniu powstrzymania się od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów – Komendzie Głównej Policji oraz Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej.

Oddział 2

List gończy

§ 109. Przed wydaniem postanowienia o poszukiwaniu podejrzanego listem gończym prokurator występuje do sądu z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 14 dni od dnia zatrzymania podejrzanego.

§ 110. 1. Do listu gończego dołącza się odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu oraz nakaz przyjęcia podejrzanego do najbliższego, według miejsca jego zatrzymania, aresztu śledczego.

2. Po doprowadzeniu podejrzanego prokurator niezwłocznie przesłuchuje go.

3. Odpisy postanowień o tymczasowym aresztowaniu i poszukiwaniu listem gończym, wraz z nakazem przyjęcia, przesyła się Komendzie Głównej Straży Granicznej, Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej oraz jednostce Policji właściwej ze względu na miejsce ostatniego zamieszkania lub pobytu podejrzanego.

§ 111. 1. Jeżeli ustały przyczyny poszukiwania podejrzanego listem gończym, niezwłocznie odwołuje się poszukiwanie i zawiadamia o tym właściwą jednostkę Policji, Komendę Główną Straży Granicznej i Komendę Główną Żandarmerii Wojskowej.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania w stosunku do osoby poszukiwanej listem gończym uchyla się także postanowienie o poszukiwaniu tej osoby listem gończym oraz odwołuje list gończy.

Oddział 3

Zabezpieczenie majątkowe

§ 112. W postanowieniu o zabezpieczeniu majątkowym wymienia się wszystkie tytuły zabezpieczenia mające zastosowanie w sprawie oraz wskazuje się składniki majątkowe podlegające zajęciu.

§ 113. Zakres zabezpieczenia na poczet grożącej grzywny, środków karnych i kosztów sądowych powinien odpowiadać przewidywanemu wymiarowi tej kary, środków karnych i kosztów sądowych.

§ 114. 1. Prokurator po wydaniu postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym występuje z wnioskiem do właściwego sądu o nadanie postanowieniu klauzuli wykonalności, o ile przepis szczególnie tak stanowi.

2. Odpis postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym doręcza się podejrzanemu przesyłką poleconą za zwrotnym pokwitowaniem odbioru, które załącza się do akt sprawy. Podejrzanemu, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie, odpis postanowienia doręcza się podczas przesłuchania lub za pośrednictwem administracji aresztu śledczego, natomiast podejrzanemu przebywającemu na wolności – za pośrednictwem organu egzekucyjnego.

3. Przesyłając organowi egzekucyjnemu postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym do wykonania, prokurator w piśmie przewodnim wskazuje mienie podejrzanego ujawnione w toku postępowania przygotowawczego i miejsce, w którym znajduje się to mienie.

4. W sprawach, w których Żandarmeria Wojskowa lub inny uprawniony organ dokonały tymczasowego zajęcia, jeden egzemplarz protokołu zajęcia dołącza się do akt postępowania przygotowawczego, a drugi przesyła wraz z postanowieniem o zabezpieczeniu organowi egzekucyjnemu, czyniąc o tym w piśmie przewodnim wzmiankę.

§ 115. Zajęte ruchomości, z wyjątkiem kosztowności, książeczek oszczędnościowych, kart płatniczych, pieniędzy i papierów wartościowych, można pozostawić u podejrzanego lub członka jego rodziny albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania. Dotyczy to zwłaszcza samochodów, maszyn i urządzeń technicznych wymagających niezbędnej konserwacji.

§ 116. 1. O wydaniu postanowienia o zabezpieczeniu w sprawie, w której dokonano tymczasowego zajęcia, zawiadamia się przesyłką poleconą za zwrotnym pokwitowaniem odbioru osobę, której oddano pod dozór zajęte ruchomości.

2. Jeżeli w sprawie, o której mowa w ust. 1, prokurator odstąpił od wydania postanowienia o zabezpieczeniu, o upadku tymczasowego zajęcia należy zawiadomić podejrzanego oraz osobę, u której pozostawiono zajęte ruchomości, i niezwłocznie zwrócić za pokwitowaniem tymczasowo zajęte mienie osobie uprawnionej.

§ 117. O uchyleniu postanowienia o zabezpieczeniu zawiadamia się podejrzanego i organ egzekucyjny, któremu postanowienie przesłano do wykonania.

§ 118. Nadesłany przez organ egzekucyjny protokół dokonanego zajęcia mienia składa się do akt postępowania przygotowawczego, a w odpisie – do akt nadzoru. Jeżeli akta sprawy znajdują się już w sądzie, jeden egzemplarz protokołu należy przesłać sądowi w celu dołączenia do właściwych akt.

Rozdział 4

Zawieszenie postępowania

§ 119. 1. Jeżeli do czasu zakończenia śledztwa lub dochodzenia prowadzonego przeciwko kilku podejrzanym wobec jednego z nich zachodzi przeszkoda uzasadniająca zawieszenie postępowania, przed sporządzeniem aktu oskarżenia lub wniosku o warunkowe umorzenie postępowania albo wniosku przewidzianego w art. 324 § 1 k.p.k. należy wyłączyć sprawę tego podejrzanego do odrębnego postępowania.

2. W przypadku gdy wobec podejrzanych działających wspólnie odrębne postępowanie ograniczyłoby w sposób znaczny możliwość wyjaśnienia okoliczności sprawy, przeszkoda, o której mowa w ust. 1, po stronie jednego z podejrzanych może być podstawą zawieszenia postępowania w całości.

§ 120. W czasie zawieszenia postępowania przygotowawczego należy okresowo, nie rzadziej niż raz w ciągu 6 miesięcy, sprawdzać, czy przyczyny zawieszenia trwają nadal.

§ 121. 1. Zawieszając postępowanie z powodu nieujęcia podejrzanego, prokurator, w celu ustalenia miejsca jego pobytu, zarządza poszukiwania przez Żandarmerię Wojskową, Policję lub inny uprawniony organ.

2. Zarządzenie o poszukiwaniu przez Żandarmerię Wojskową, Policję lub inny właściwy organ przesyła się jednostce Żandarmerii Wojskowej, Policji lub organowi właściwemu ze względu na miejsce ostatniego zamieszkania lub pobytu podejrzanego.

§ 122. 1. Po ustaniu przyczyn zawieszenia postępowania prokurator niezwłocznie wydaje postanowienie o jego podjęciu.

2. Jeżeli ustały przyczyny, które spowodowały zarządzenie poszukiwania, należy je niezwłocznie odwołać i zawiadomić o tym właściwy organ.

3. Do okresu postępowania przygotowawczego nie wlicza się czasu, jaki upływa od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania do dnia jego podjęcia.

Rozdział 5

Zakończenie postępowania

§ 123. Umarzając śledztwo albo dochodzenie na podstawie art. 322 k.p.k., jako przyczynę umorzenia można dodatkowo wskazać:

- 1) niewykrycie sprawcy przestępstwa;
- 2) okoliczność, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa.

§ 124. 1. Śledztwo albo dochodzenie może być umorzone w całości lub w części. Umorzenie w części może dotyczyć osób, zarzuconych czynów lub zdarzeń objętych postępowaniem.

2. Jeżeli stwierdzono, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, a jednocześnie nie wykryto sprawcy, w postanowieniu wymienia się obie przyczyny umorzenia postępowania.

§ 125. 1. W rozstrzygnięciu (sentencji) postanowienia o umorzeniu śledztwa albo dochodzenia należy przytoczyć opis czynu w postaci ustalonej w toku postępowania, odpowiadającą mu kwalifikację prawną, a także przyczynę i podstawę prawną umorzenia.

2. W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa albo dochodzenia należy wymienić osoby, przeciwko którym toczyło się postępowanie, oraz zarzuty albo zdarzenia będące jego przedmiotem, zwięźle przedstawić czynności, jakich dokonano, i poczynione ustalenia, ocenić zebrane dowody oraz wskazać podstawy faktyczne i prawne, które zadecydowały o umorzeniu.

§ 126. Niezależnie od liczby podejrzanych wydaje się jedno postanowienie o zamknięciu śledztwa albo dochodzenia.

§ 127. Jeżeli w wyniku śledztwa lub dochodzenia prowadzonego przeciwko dwóm lub więcej podejrzanym zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania w stosunku do jednego lub niektórych z nich, a co do innych należy sporządzić akt oskarżenia, prokurator wyłącza postanowieniem sprawę w odpowiedniej części do odrębnego prowadzenia.

§ 128. Po zakończeniu postępowania przygotowawczego w sprawach związanych z utratą dokumentów oznaczonych klauzulą „ściśle tajne” lub „tajne” i uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu prokurator niezwłocznie przesyła kopię tego postanowienia do:

- 1) dowódcy jednostki wojskowej, w której dokument utracono;
- 2) wydawcy dokumentu;
- 3) Departamentu Ochrony Informacji Niejawnych Ministerstwa Obrony Narodowej;
- 4) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego.

§ 129. W sytuacji określonej w art. 661 § 4 k.p.k., nie przychyłając się do wniosku pokrzywdzonego o umorzenie postępowania, prokurator wydaje postanowienie o objęciu ścigania z urzędu ze względu na interes społeczny.

§ 130. 1. Akt oskarżenia przesyła do sądu odpowiednio wojskowy prokurator okręgowy lub wojskowy prokurator garnizonowy.

2. W piśmie przesyłającym do sądu akt oskarżenia zamieszcza się informację o:

- 1) wysłaniu zawiadomień, o których mowa w art. 334 § 2 k.p.k., z podaniem ich daty;
- 2) przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu;
- 3) miejscu przechowywania i o przekazaniu do dyspozycji sądu dowodów rzeczowych, których nie dołączono do akt sprawy, oraz o dokonanych zabezpieczeniach majątkowych;
- 4) prokuratorze wyznaczonym jako referent sądowy sprawy.

3. W piśmie, o którym mowa w ust. 2, zamieszcza się również wniosek o rozpoznanie wytoczonego równocześnie powództwa cywilnego lub wzmiankę o zgłoszeniu powództwa w toku postępowania przygotowawczego albo wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w art. 49a k.p.k.

4. W przypadku wystąpienia do innej jednostki organizacyjnej prokuratury o udzielenie pomocy prawnej polegającej na wykonywaniu funkcji oskarżyciela publicznego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji zawiadamia się o tym sąd. Kierownik jednostki wezwanej do udzielenia pomocy niezwłocznie wskazuje sądowi referenta sądowego sprawy.

§ 131. Przekazanie tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu następuje równocześnie z przesłaniem aktu oskarżenia. O przesłaniu aktu oskarżenia i przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu powiadamia się dyrektora zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym tymczasowo aresztowany przebywa.

§ 132. Zwrotne pokwitowanie odbioru zawiadomień, o których mowa w art. 334 § 2 k.p.k., przesyła się niezwłocznie po ich otrzymaniu do sądu w ślad za aktem oskarżenia.

§ 133. W przypadku zastosowania w postępowaniu przygotowawczym poręczenia lub dozoru przełożonego wojskowego lub Policji, o przesłaniu do sądu aktu oskarżenia należy zawiadomić poręczającego, osobę wyznaczoną przez przełożonego wojskowego do sprawowania dozoru lub jednostkę organizacyjną Policji sprawującą dozór nad podejrzanym.

§ 134. Zgodę na warunki skazania podejrzany wyraża w protokole przesłuchania podejrzanego lub w protokole końcowego zaznajomienia go z materiałami postępowania albo w odrębnym dokumencie.

§ 135. Jeżeli po dokonaniu uzgodnień, o których mowa w art. 335 § 1 k.p.k., nastąpi zmiana lub uzupełnienie zarzutów podejrzanemu, dokonuje się ponownych uzgodnień w tym zakresie.

Rozdział 6

Podjęcie na nowo i wznowienie umorzonego postępowania

§ 136. 1. Podjąć na nowo umorzone postępowanie przygotowawcze może prokurator, który wydał lub zatwierdził postanowienie o jego umorzeniu, a także prokurator jednostki wyższego stopnia, który przejmuje sprawę do dalszego prowadzenia, chyba że ze względu na rodzaj sprawy lub jej związek z innym prowadzonym postępowaniem uzasadnione jest dalsze prowadzenie postępowania przez dotychczasową jednostkę. Prokurator, który wydał postanowienie o umorzeniu śledztwa albo dochodzenia, może wyłączyć się od dalszego prowadzenia sprawy.

2. W przypadku gdy postanowienie o podjęciu na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego wydał Naczelny Prokurator Wojskowy lub prokurator wykonujący czynności w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej, postępowanie prowadzone jest w jednostce, w której dotychczas prowadzone było umorzone postępowanie.

3. O podjęciu na nowo umorzonego postępowania zawiadamia się pokrzywdzonego oraz instytucję państwową, samorządową lub społeczną, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, a o wznowieniu – również podejrzanego.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do wznowienia umorzonego postępowania.

5. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w sprawie, w której odmówiono wszczęcia śledztwa albo dochodzenia.

§ 137. 1. Pismo zawierające żądanie wszczęcia albo podjęcia na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego w sprawie, w której uprawomocniło się postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego albo o jego umorzeniu, jeżeli nie uzasadnia wszczęcia lub podjęcia na nowo umorzonego postępowania, pozostawia się bez rozpoznania. Odpowiedzi składającemu pismo udziela kierownik jednostki, w której wydano lub zatwierdzono postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania albo o jego umorzeniu.

2. W przypadku złożenia ponownego wniosku w tym przedmiocie właściwy prokurator – nie uwzględniając żądania – przekazuje pismo prokuratorowi nadrzędnemu nad tym, który wydał lub zatwierdził postanowienie. Jeżeli wniosek nie zawiera żadnych nowych okoliczności podważających zasadność podjętej decyzji, prokurator nadrzędny udziela składającemu pismo odpowiedzi, informując go o braku podstaw do wszczęcia albo podjęcia na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego. Odpowiedź powinna zawierać informację o pozostawieniu bez biegu następnych pism w tej samej sprawie, jeżeli nie zostaną przedstawione nowe okoliczności podważające zasadność prawomocnego postanowienia o odmowie wszczęcia albo o umorzeniu postępowania przygotowawczego.

3. Pismo kwestionujące zasadność prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego przeciwko osobie, będące co do istoty wnioskiem o wznowienie postępowania, przekazuje się do rozpoznania prokuratorowi nadrzędnemu nad prokuratorem, który wydał lub zatwierdził to postanowienie. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia w trybie art. 327 § 2 k.p.k. powinno zawierać także informację o możliwości pozostawienia bez biegu następnych pism w tej sprawie, jeżeli nie zostaną przedstawione w nich nowe okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania.

4. Jeżeli pismo zawiera wniosek o wydanie postanowienia przewidzianego w art. 328 k.p.k. lub potrzeba taka wyłoni się w toku badania sprawy, pismo wraz z aktami i stosownym wnioskiem wojskowego prokuratora okręgowego przekazuje się Naczelnej Prokuraturze Wojskowej. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia na podstawie art. 328 k.p.k. podpisuje szef właściwego oddziału.

5. Do okresu postępowania przygotowawczego nie wlicza się czasu, jaki upływa od dnia wydania postanowienia o umorzeniu postępowania do dnia wpływu akt sprawy po uchyleniu postanowienia o umorzeniu na podstawie art. 328 k.p.k., a także do dnia wydania postanowienia o podjęciu na nowo lub wznowieniu umorzonego postępowania na podstawie art. 327 k.p.k.

Rozdział 7

Nadzór procesowy prokuratora nad postępowaniem

§ 138. Wojskowy prokurator garnizonowy lub prokurator przez niego wyznaczony co najmniej raz w roku dokonuje w zakresie swojego działania kontroli dochodzeń prowadzonych przez organy posiadające uprawnienia oskarżycieli publicznych.

§ 139. Spostrzeżenia i uwagi dotyczące sposobu prowadzenia postępowania przygotowawczego wynikające z nadzoru prokurator sprawujący nadzór przekazuje kierownikowi właściwej jednostki Żandarmerii Wojskowej albo kierownikowi jednostki organizacyjnej innego uprawnionego organu, a w przypadku nieusprawiedliwionego niewykonania polecenia prokuratora w postępowaniu przygotowawczym w wyznaczonym terminie lub zakresie, występuje do przełożonego żołnierza lub funkcjonariusza z żądaniem wszczęcia przeciwko niemu postępowania służbowego lub dyscyplinarnego.

Rozdział 8

Zażalenia

§ 140. Po otrzymaniu zażalenia na postanowienie w przedmiocie środka zapobiegawczego oraz w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego prokurator – uznając, że nie ma możliwości uchylenia lub zmiany tych postanowień –

niezwłocznie przesyła zażalenie wraz z aktami sądowi, który wydał zaskarżone orzeczenie bądź jest właściwy do rozpoznania zażalenia, i przedstawia wniosek o podjęcie stosownego rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem.

§ 141. 1. Uznając, że nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia na postanowienie zamykające drogę do wydania wyroku, prokurator przedstawia je niezwłocznie właściwemu sądowi wraz z aktami sprawy i wnioskiem zawierającym jego stanowisko co do zasadności zażalenia.

2. Przed dokonaniem czynności, o których mowa w ust. 1, prokurator może osobiście przedsięwziąć lub zlecić Żandarmerii Wojskowej albo innemu uprawnionemu organowi sprawdzenie nowych istotnych faktów i dowodów, na które powołuje się wnoszący zażalenie.

3. Do okresu postępowania przygotowawczego nie wlicza się czasu, jaki upływa od dnia wydania postanowienia o umorzeniu postępowania do dnia wpływu akt sprawy z sądu po uchyleniu postanowienia o umorzeniu na skutek uwzględnienia zażalenia.

DZIAŁ V

Współpraca międzynarodowa w sprawach karnych

Rozdział 1

Pomoc prawna

Oddział 1

Występowanie o zagraniczną pomoc prawną

§ 142. 1. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej w sprawie karnej sporządza się w języku polskim, bez skrótów i poprawek. Wniosek podpisuje wojskowy prokurator okręgowy i opatruje pieczęcią urzędową z nazwą prokuratury; pisma nie sporządza się odręcznie.

2. We wniosku wskazuje się dokładny adres jednostki wraz z numerami telefonu i telefaksu, sygnaturę sprawy, dane personalne i adresy podejrzanych i świadków, z których udziałem mają być przeprowadzone czynności, a także określa się zwięźle stan faktyczny sprawy ze wskazaniem kwalifikacji prawnej czynu, którego postępowanie dotyczy, oraz wskazuje czynności wraz z uzasadnieniem konieczności ich przeprowadzenia.

3. Jeżeli wniosek dotyczy czynności z udziałem osób przebywających za granicą, wskazuje się dane umożliwiające organowi państwa obcego ich identyfikację, a w dalszej kolejności – miejsce pobytu.

4. Zawarte we wniosku o udzielenie pomocy prawnej wezwanie osób przebywających za granicą do osobistego stawiennictwa przed prokuratorem w celu przesłuchania w charakterze świadka lub biegłego nie może zawierać zagrożenia karą porządkową lub innymi środkami przymusu, chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej.

§ 143. 1. Wniosek o przesłuchanie osoby zawiera katalog skierowanych do niej pytań.

2. W przypadku wniosku o przesłuchanie osoby w charakterze świadka prokurator jednocześnie zwraca się do organu państwa obcego z prośbą o uprzedzenie jej o treści art. 233 k.k. oraz w razie potrzeby zapoznanie z treścią art. 182 lub art. 183 § 1 k.p.k.

3. W przypadku wnoszenia o przesłuchanie podejrzanego prokurator zwraca się do organu państwa obcego z prośbą o uprzednie pouczenie tego podejrzanego o obowiązkach i przysługujących mu uprawnieniach.

§ 144. 1. Jeżeli wniosek o przesłuchanie osoby zawiera prośbę o przesłuchanie świadka lub biegłego w formie wideokonferencji, dodatkowo wskazuje się organ i nazwiska osób, które będą przeprowadzały czynność, oraz przyczyny, dla których nie jest pożądane lub możliwe osobiste stawiennictwo świadka lub biegłego.

2. Jeżeli wniosek zawiera prośbę o przesłuchanie świadka lub biegłego w formie konferencji telefonicznej, wskazuje się, oprócz danych wymienionych w ust. 1, informację o tym, że świadek lub biegły wyraża gotowość do udziału w czynności w takiej formie.

§ 145. Do wniosku o udzielenie pomocy prawnej dołącza się wyciąg z powołanych w nim przepisów k.k., łącznie z przepisami dotyczącymi przedawnienia, z powołanych przepisów k.p.k. i innych ustaw, jeżeli ich treść nie została przytoczona we wniosku.

§ 146. 1. Jeżeli umowa międzynarodowa lub porozumienie przewidują bezpośrednią wymianę wniosków o pomoc prawną pomiędzy właściwymi organami państw obcych, wniosek taki powinien być zaadresowany do odpowiedniej jednostki prokuratury lub innego właściwego organu za granicą i powoływać się na postanowienia stosowanej umowy lub porozumienia.

2. Jeżeli umowa o obrocie prawnym nie przewiduje bezpośredniej wymiany wniosków o pomoc prawną pomiędzy właściwymi organami państw obcych lub jeżeli względy szczególne za tym przemawiają, wniosek taki przesyła się w dwóch egzemplarzach do Prokuratury Generalnej za pośrednictwem Naczelnej Prokuratury Wojskowej, która przesyła go do właściwego organu państwa obcego.

§ 147. Wniosek o przesłuchanie obywatela polskiego w charakterze podejrzanego, świadka lub biegłego wojskowy prokurator okręgowy może przesłać bezpośrednio do właściwego urzędu konsularnego.

§ 148. 1. W sprawach skomplikowanych lub szczególnej wagi prokurator może zwrócić się o dopuszczenie go przez organ państwa obcego do udziału w czynnościach wymienionych we wniosku.

2. Wyjazd prokuratora w celu wzięcia udziału w czynnościach przeprowadzanych za granicą wymaga zgody Ministra Obrony Narodowej wydanej na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 149. Doręczanie pism osobom przebywającym na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o obrocie prawnym, odbywa się w trybie przewidzianym w tej umowie.

§ 150. 1. Wniosek o powołanie wspólnego zespołu śledczego, o którym mowa w art. 589c k.p.k., kierownik jednostki kieruje do Prokuratora Generalnego za pośrednictwem Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

2. Wniosek określa przesłanki uzasadniające powołanie zespołu polskiego, przewidziane w art. 589c § 1 k.p.k., a także elementy, które powinno zawierać porozumienie o powołaniu takiego zespołu, wymienione w art. 589b § 3 k.p.k.

§ 151. 1. Tryb określony w § 150 ust. 1 stosuje się także w przypadku delegowania prokuratora do zespołu, o którym mowa w art. 589d § 1 k.p.k., chyba że wniosek o delegowanie właściwy organ państwa współpracującego skieruje bezpośrednio do Prokuratora Generalnego za pośrednictwem Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

2. W przypadku pozyskania informacji, o której mowa w art. 589e § 1 k.p.k., prokurator uczestniczący w pracach zespołu przedstawia niezwłocznie prokuratorowi przełożonemu informację na piśmie.

Oddział 2

Wykonywanie wniosków o udzielenie pomocy prawnej

§ 152. 1. Czynności w ramach pomocy prawnej powinny być przeprowadzone przez prokuratora właściwej wojskowej prokuratury okręgowej albo prokuratora właściwej wojskowej prokuratury garnizonowej pod nadzorem służbowym wojskowej prokuratury okręgowej.

2. Wniosek organu państwa obcego o dopuszczenie do udziału w czynnościach jego przedstawiciela rozpoznaje wojskowy prokurator okręgowy właściwy dla miejsca dokonania tych czynności.

3. Protokoły z czynności przeprowadzanych w ramach realizacji wniosku sporządza się w języku polskim, pismem maszynowym, bez skrótów i poprawek, i opatruje pieczęcią urzędową, ich oryginały przekazuje się stronie wzywającej, zaś odpisy pozostawia się w aktach nadzoru prokuratora.

§ 153. Jeżeli otrzymany wniosek zawiera prośbę o dokonanie czynności poza właściwością miejscową danej jednostki, przekazuje się go niezwłocznie właściwej wojskowej prokuraturze okręgowej z jednoczesnym powiadomieniem o tym stronie wzywającej.

§ 154. W przypadku otrzymania wniosku niezawierającego informacji umożliwiających jego wykonanie, prokurator zwraca się do strony wzywającej o jego uzupełnienie lub wyjaśnienia w tym zakresie.

Rozdział 2

Przejęcie i przekazanie ścigania karnego

§ 155. W przypadku przejęcia przez polskie organy wymiaru sprawiedliwości ścigania karnego na podstawie wniosku skierowanego przez państwo obce, o którym mowa w art. 590 § 1 k.p.k., po zakończeniu postępowania odpis prawomocnej decyzji należy przesłać bezpośrednio zagranicznemu organowi sądowemu lub za pośrednictwem Prokuratury Generalnej, gdy taki tryb porozumiewania się wynika z umowy międzynarodowej.

§ 156. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 591 § 1 k.p.k., zawiera:

- 1) oznaczenie organu wzywającego i wskazanie adresu, numeru telefonu i telefaksu, a w miarę możliwości także osoby wyznaczonej do kontaktu oraz jej adresu poczty elektronicznej;
- 2) przedmiot i podstawę wniosku;
- 3) imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, miejsce zamieszkania lub pobytu oraz imiona rodziców podejrzanego;
- 4) zwięzły opis stanu faktycznego oraz informacje dotyczące rozmiaru szkody.

2. Do wniosku dołącza się akta sprawy zawierające uwierzytelnione odpisy materiału dowodowego oraz wyciąg z przepisów karnych dotyczących kwalifikacji czynu będącego przedmiotem postępowania oraz przedawnienia karalności czynu.

3. W przypadku akt przekazywanych za granicę za pośrednictwem Prokuratury Generalnej należy przygotować dwa egzemplarze odpisów, o których mowa w ust. 2, oraz w razie wątpliwości uzgodnić z Prokuraturą Generalną sposób przekazywania dowodów rzeczowych.

4. Wniosek jest tłumaczony przez tłumacza przysięgłego na język urzędowy państwa wezwanego lub inny wskazany język, chyba że umowa międzynarodowa lub porozumienie stanowi inaczej. Załączniki do wniosku tłumaczy się tylko wtedy, gdy stanowi tak umowa lub porozumienie.

§ 157. Do akt sprawy przekazywanego postępowania karnego należy dołączyć udokumentowany wniosek pokryzonego o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem, o ile taki wniosek został złożony.

§ 158. 1. W razie uwzględnienia wniosku o przejęcie ścigania przez organy państwa obcego wobec osoby tymczasowo aresztowanej w Rzeczypospolitej Polskiej, prokurator sporządza nakaz wydania i przetransportowania oskarżonego do granicy Rzeczypospolitej Polskiej w uzgodnionym uprzednio terminie.

2. Prokurator przesyła nakaz dyrektorowi właściwego aresztu śledczego.

§ 159. 1. Wraz z osobą tymczasowo aresztowaną przekazuje się organowi państwa obcego dowody rzeczowe, o ile ich charakter na to pozwala.

2. O ile postanowiono o przekazaniu dowodów rzeczowych organowi państwa obcego w przypadkach innych niż określone w ust. 1, prokurator zwraca się do organu państwa obcego o wskazanie czasu, miejsca i sposobu ich przekazania.

§ 160. Jeżeli podejrzany nie posiada dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy państwa, prokurator, przed przekazaniem dyrektorowi aresztu śledczego nakazu, o którym mowa w § 158, zwraca się o wydanie stosownego dokumentu do urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego w Rzeczypospolitej Polskiej państwa, którego obywatelem jest tymczasowo aresztowany, a jeżeli nie jest to możliwe, występuje o wydanie dokumentu, o którym mowa w art. 268 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463 i 1004).

Rozdział 3

Ekstradycja

Oddział 1

Wystąpienie z wnioskiem do państwa obcego o wydanie osoby ściganej

§ 161. 1. Wniosek o wydanie osoby ściganej zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie organu wzywającego i wskazanie adresu, numeru telefonu i telefaksu, a w miarę możliwości także osoby wyznaczonej do kontaktu oraz jej adresu poczty elektronicznej;
- 2) przedmiot i podstawę wniosku;
- 3) imię, nazwisko, obywatelstwo, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania lub pobytu oraz imiona rodziców osoby ściganej;
- 4) opis czynów, w związku z którymi wnioskuje się o wydanie, czas i miejsce ich popełnienia oraz kwalifikację prawną;
- 5) informacje o przedawnieniu karalności.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu;
- 2) odpis listu gończego;
- 3) tekst przepisów mających zastosowanie w sprawie, w tym tekst przepisów o przedawnieniu;
- 4) w miarę możliwości fotografię lub inne materiały identyfikujące osobę ściganą.

§ 162. Wniosek o wydanie osoby ściganej wojskowy prokurator okręgowy przesyła do Naczelnej Prokuratury Wojskowej w dwóch egzemplarzach, wraz z załącznikami, w celu nadania dalszego biegu.

§ 163. Prokurator, który wnioskował o wydanie osoby ściganej, zawiadamia areszt śledczy, w którym osadzono tę osobę, jakie postępowanie było podstawą wydania, a także, że ta osoba nie może być bez zgody państwa wydającego ścigana, skazana ani pozbawiona wolności w celu wykonania kary pozbawienia wolności za inne przestępstwo popełnione przed dniem wydania niż to, w związku z którym nastąpiło wydanie.

Oddział 2

Wydanie osoby ściganej na wniosek państwa obcego

§ 164. 1. Czynności zastrzeżone dla prokuratora są wykonywane przez prokuratora właściwej wojskowej prokuratury okręgowej.

2. O wyjaśnienie wątpliwości w przedmiocie obywatelstwa osoby objętej wnioskiem państwa obcego o ekstradycję należy zwracać się do właściwego urzędu, a w przypadku stwierdzenia, że uzyskanie dowodów obywatelstwa polskiego nastąpiło z naruszeniem prawa, występuje się o unieważnienie właściwych dokumentów.

3. Jeżeli w toku czynności zajdzie potrzeba uzyskania dodatkowych informacji od organu występującego o ekstradycję, zebrane materiały wraz z odpowiednim wnioskiem przedstawia się Prokuraturze Generalnej za pośrednictwem Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

§ 165. Zawiadamiając bezpośrednio organ ścigający państwa obcego i Naczelną Prokuraturę Wojskową o zastosowaniu przez sąd tymczasowego aresztowania cudzoziemca, podaje się datę zatrzymania.

Rozdział 4

Postępowanie w stosunku do cudzoziemców i osób korzystających z immunitetów

§ 166. Poza przypadkami określonymi w art. 586 § 1 k.p.k. i art. 613 § 1 k.p.k. oraz gdy nie nastąpiło pouczenie o treści art. 138 k.p.k., doręczenie pisma stronie i osobie składającej poręczenie majątkowe, a przebywającej na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o obrocie prawnym, odbywa się w trybie przewidzianym w tej umowie; osobie przebywającej na terytorium państwa, z którym Rzeczpospolita Polska nie ma zawartej umowy o obrocie prawnym, doręcza się pismo wraz z tłumaczeniem przesyłką poleconą za zwrotnym pokwitowaniem odbioru.

§ 167. 1. O zastosowaniu przez sąd i uchyleniu tymczasowego aresztowania w odniesieniu do obywateli państw obcych wojskowy prokurator okręgowy wysyła, na wniosek tej osoby, pisemne zawiadomienie bezpośrednio do właściwego terytorialnie urzędu konsularnego lub do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego, chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej. W odniesieniu do obywateli państw obcych, z którymi Rzeczpospolita Polska nie utrzymuje stosunków dyplomatycznych, oraz osób korzystających z prawa azylu zawiadomienie kieruje się do właściwej w sprawach konsularnych komórki organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.

2. Zawiadomienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, o którym mowa w ust. 1 oraz art. 612 k.p.k., zawiera – poza danymi osobowymi, określeniem obywatelstwa i miejsca zamieszkania – oznaczenie dokumentu tożsamości, treść przedstawionego zarzutu wraz z kwalifikacją prawną czynu i podstawą prawną tymczasowego aresztowania, datę zatrzymania i miejsce osadzenia.

3. O udzieleniu zezwolenia właściwemu przedstawicielowi dyplomatycznemu lub konsularnemu na widzenie z tymczasowo aresztowanym cudzoziemcem decyduje wojskowy prokurator okręgowy albo wyznaczony prokurator, mając na uwadze zasady i terminy określone w konwencji konsularnej i innych umowach międzynarodowych, jeżeli zawarte zostały z państwem, którego obywatelem jest tymczasowo aresztowany.

§ 168. 1. Wojskowy prokurator okręgowy niezwłocznie zawiadamia za pośrednictwem Naczelnej Prokuratury Wojskowej i Prokuratury Generalnej właściwą w sprawach protokołu dyplomatycznego komórkę organizacyjną podległą mini-

strowi właściwemu do spraw zagranicznych o wszczęciu postępowania karnego dotyczącego osoby korzystającej z immunitetu dyplomatycznego lub konsularnego.

2. Odpis decyzji kończącej postępowanie karne doręcza osobie korzystającej z immunitetu dyplomatycznego właściwa w sprawach protokołu dyplomatycznego komórka organizacyjna podległa ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, na wniosek Naczelniej Prokuratury Wojskowej.

Rozdział 5

Współpraca w ramach Unii Europejskiej

Oddział 1

Przekazywanie osób ściganych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania i poszukiwania międzynarodowe

§ 169. 1. Jeżeli miejsce pobytu osoby ściganej jest znane, właściwy wojskowy prokurator okręgowy po wydaniu przez sąd europejskiego nakazu aresztowania, zwanego dalej „nakazem”, przekazuje go bezpośrednio organowi sądowemu państwa wykonania nakazu; odpis nakazu przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości.

2. W przypadku gdy osoba ścigana, której miejsce pobytu jest znane, przebywa na terytorium państwa uczestniczącego w Systemie Informacyjnym Schengen, zwanym dalej „SIS”, przesyła się, w formie dokumentu elektronicznego, odpis nakazu w formacie PDF i jego tłumaczenie na język angielski w formacie DOC, TXT lub RTF, w sposób zapewniający poufność i integralność przekazywanych danych, bezpośrednio na adres poczty elektronicznej Biura SIRENE, po czym dokonuje się bezzwłocznie wprowadzenia danych tej osoby do SIS; przepis § 182 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy miejsce pobytu osoby ściganej nie jest znane, a istnieje podejrzenie, że osoba ścigana może przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS, przesyła się, w formie dokumentu elektronicznego, odpis nakazu w formacie PDF i jego tłumaczenie na język angielski w formacie DOC, TXT lub RTF wraz z wnioskiem o wdrożenie poszukiwań międzynarodowych w formacie PDF, w sposób zapewniający poufność i integralność przekazywanych danych, bezpośrednio na adres poczty elektronicznej Biura SIRENE, po czym dokonuje się bezzwłocznie wprowadzenia danych tej osoby do SIS. Przepis § 182 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku ustalenia, że osoba ścigana przebywa, lub gdy istnieje podejrzenie, że może ona przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. Przejęcia osoby ściganej przekazywanej do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie nakazu dokonuje właściwy prokurator po bezpośrednich uzgodnieniach z organem sądowym państwa wykonania nakazu albo po uzgodnieniach za pośrednictwem Prokuratury Generalnej albo punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej.

6. Prokurator zawiadamia areszt śledczy, w którym osadzono osobę przekazaną, jakie postępowanie było podstawą przekazania, a także, że osoba przekazana nie może być bez zgody organu sądowego państwa wykonania nakazu ścigana, skazana ani pozbawiona wolności w celu wykonania kary pozbawienia wolności za inne przestępstwo popełnione przed dniem przekazania, niż to, w związku z którym nastąpiło przekazanie.

§ 170. Organem uprawnionym do przyjęcia nakazu wydanego przez organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest właściwy miejscowo wojskowy prokurator okręgowy.

Oddział 2

Obrót prawny związany z wykonywaniem orzeczeń

§ 171. O wykonanie postanowienia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia występuje prokurator właściwej wojskowej prokuratury okręgowej.

§ 172. Wystąpienie o wykonanie, chociażby nieprawomocnego, postanowienia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia kieruje się bezpośrednio do właściwego organu sądowego innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, chyba że oświadczenie złożone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej stanowi inaczej.

§ 173. Prokurator, który występował o wykonanie postanowienia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia, w razie potrzeby prowadzi konsultacje z organem sądowym innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a w szczególności przekazuje, na żądanie tego organu, dalsze niezbędne informacje umożliwiające wykonanie tego postanowienia.

§ 174. Orzeczenie organu sądowego innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o zatrzymaniu dowodów lub mające na celu zabezpieczenie mienia wykonuje prokurator właściwej miejscowo wojskowej prokuratury okręgowej albo prokurator wojskowej prokuratury garnizonowej pod nadzorem wojskowej prokuratury okręgowej.

§ 175. Po ustaleniu, że dowody lub mienie znajdują się lub są przechowywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie zachodzą przesłanki do odmowy wykonania orzeczenia, prokurator wydaje postanowienie w przedmiocie wykonania tego orzeczenia bez konieczności wydania postanowienia o zatrzymaniu dowodów lub o zabezpieczeniu mienia na podstawie przepisów k.p.k.

§ 176. Jeżeli okaże się, że dowody lub mienie, których dotyczy orzeczenie sądowe organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, znajdują się lub są przechowywane na obszarze właściwości wojskowych prokuratur okręgowych, jednostka, do której wpłynęło orzeczenie, przekazuje niezwłocznie jego odpisy właściwemu miejscowo wojskowemu prokuratorowi okręgowemu, powiadamiając o tym organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który wystąpił z orzeczeniem. W tym przypadku każda z właściwych miejscowo jednostek bada, czy nie zachodzą przesłanki do odmowy wykonania orzeczenia, jak również wydaje postanowienie w przedmiocie wykonania tego orzeczenia.

§ 177. Decyzję o wstrzymaniu wykonania orzeczenia o zatrzymaniu dowodów lub mającego na celu zabezpieczenie mienia prokurator podejmuje najpóźniej w momencie wydawania postanowienia w przedmiocie wykonania tych orzeczeń.

Oddział 3

Zapobieganie konfliktom jurysdykcyjnym

§ 178. Wystąpienie, o którym mowa w art. 592a § 1 k.p.k., zawiera:

- 1) oznaczenie organu występującego, ze wskazaniem jego adresu, numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej;
- 2) wskazanie osoby do kontaktu ze wskazaniem jej numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej;
- 3) datę oraz miejsce wystąpienia;
- 4) dane określające tożsamość i obywatelstwo podejrzanego lub oskarżonego, a także pokrzywdzonego;
- 5) sygnaturę sprawy i oznaczenie etapu toczącego się postępowania karnego;
- 6) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu;
- 7) zwięzły opis stanu faktycznego sprawy;
- 8) informację o zastosowaniu tymczasowego aresztowania albo innego środka polegającego na pozbawieniu wolności;
- 9) inne informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla ustalenia toczącego się postępowania co do tego samego czynu tej samej osoby w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

§ 179. 1. Prokurator udziela odpowiedzi na wystąpienie sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która zawiera informacje o:

- 1) tym, czy toczy się lub toczyło się postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) właściwym organie, który prowadzi lub prowadził postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej, z podaniem jego adresu, numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej, oraz wskazuje etap toczącego się postępowania karnego lub rodzaj orzeczenia kończącego postępowanie karne.

2. W przypadku nieposiadania informacji, o których mowa w ust. 1, prokurator występuje do Prokuratora Generalnego o informacje o właściwym organie, który prowadzi lub prowadził postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku uzyskania informacji prokurator przekazuje wystąpienie sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej do właściwego organu prowadzącego postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku uzyskania informacji, że nie toczy się lub nie toczyło się postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby w Rzeczypospolitej Polskiej, prokurator udziela odpowiedzi sądowi lub innemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

§ 180. Wystąpienie oraz odpowiedź na wystąpienie może nastąpić przy użyciu urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności tych dokumentów.

§ 181. 1. W przypadku prowadzenia konsultacji przez kilka jednostek w związku z tym samym wystąpieniem właściwego sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub zbiegiem wystąpień odnośnie do postępowania karnego co do tego samego czynu tej samej osoby, nadzór nad przebiegiem konsultacji sprawuje Prokurator Generalny.

2. Konsultacje, o których mowa w art. 592c § 1 k.p.k., przeprowadza się w języku uzgodnionym między prokuratorem a właściwym sądem lub innym organem państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Rozdział 6

Dostęp do danych Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) oraz Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS)

§ 182. 1. Wpisów danych SIS w sprawach pozostających na etapie postępowania przygotowawczego dokonują, w zakresie swojej właściwości, właściwe wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury.

2. Wprowadzenia danych SIS dotyczących osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1203), zwanej dalej „ustawą o SIS oraz VIS”, dokonuje się bezzwłocznie w przypadku ustalenia, że osoba poszukiwana przebywa lub zaistnienia podejrzenia, że może ona przebywać na terytorium państwa uczestniczącego w SIS.

3. Wprowadzenia danych SIS dotyczących osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy o SIS oraz VIS, i przedmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy o SIS oraz VIS, można dokonywać w przypadku ustalenia, że osoby te przebywają, a przedmioty te znajdują się lub zaistnienia podejrzenia, że osoby te mogą przebywać, a przedmioty te mogą znajdować się na terytorium państwa uczestniczącego w SIS oraz gdy uzasadnia to waga lub charakter sprawy.

§ 183. 1. Prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze w sprawie, w której podjęto czynności poszukiwawcze za pośrednictwem SIS, bezzwłocznie zmienia lub usuwa dane niezgodne z prawem, niedokładne lub nieaktualne.

2. Bezpośrednio po przekazaniu osoby, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy o SIS oraz VIS, uchyleniu nakazu albo w przypadku, gdy nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa, dokonuje się usunięcia danych niezgodnych z prawem lub nieaktualnych.

3. Prokurator, do którego zadań należy wykonywanie czynności z zakresu obrotu prawnego z zagranicą, nie rzadziej niż co 6 miesięcy żąda od właściwego prokuratora nadesłania informacji o stanie spraw, w których wprowadzono dane SIS, i podejmuje działania zmierzające do zapewnienia aktualności tych danych.

§ 184. W przypadku zaistnienia potrzeby uzyskania wglądu do danych VIS, z zastrzeżeniem wynikającym z art. 7 ust. 1 ustawy o SIS oraz VIS, wojskowy prokurator okręgowy zwraca się w tej sprawie do Komendanta Głównego Policji jako centralnego punktu dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy o SIS oraz VIS.

Rozdział 7

Działalność prokuratorów w przypadku użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa

§ 185. Naczelnny Prokurator Wojskowy może wyznaczyć prokuratora, za jego zgodą, do służby w jednostce wojskowej poza granicami państwa w przypadku użycia lub pobytu Sił Zbrojnych poza granicami państwa, mając na uwadze jego umiejętności zawodowe i wojskowe.

§ 186. 1. Na okres służby poza granicami państwa Naczelnny Prokurator Wojskowy określa prokuratorowi, o którym mowa w § 185, zakres obowiązków.

2. Prokurator zajmujący stanowisko etatowe w jednostce wojskowej poza granicami państwa podlega służbowo w sprawach wojskowych tylko dowódcy tej jednostki wojskowej i wyłącznie w zakresie niedotyczącym wykonywania czynności wynikających z zadań przewidzianych w ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.

§ 187. 1. Prokurator w trakcie służby poza granicami państwa przy wykonywaniu obowiązków służbowych uwzględnia przepisy prawa międzynarodowego i prawa krajowego, mając w szczególności na celu ochronę interesów Rzeczypospolitej Polskiej, oraz respektuje zasady konieczności sprawowania narodowej jurysdykcji wobec żołnierzy i pracowników jednostki wojskowej poza granicami państwa.

2. Prokurator wykonuje również czynności mające na celu realizację zadań na rzecz organizacji międzynarodowej, w której misji uczestniczy jednostka wojskowa poza granicami państwa, mając na uwadze przede wszystkim poszanowanie interesów Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do podstawowych zadań prokuratora należy niedopuszczenie do sprawowania jurysdykcji wobec żołnierzy i pracowników jednostki wojskowej posiadających obywatelstwo polskie poza granicami państwa przez organy inne niż państwa polskiego, chyba że prawo polskie lub umowa międzynarodowa stanowią inaczej.

§ 188. 1. Obsługę administracyjną prokuratora sprawuje sekretariat jednostki, w której pełnił on służbę przed skierowaniem za granicę, albo innej jednostki wskazanej w rozkazie przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

2. Czynności administracyjne na terenie wykonywania zadań poza granicami państwa prokurator może zlecać w niezbędnym zakresie komórkom organizacyjnym jednostek wojskowych poza granicami państwa, a w szczególności jednostce Żandarmerii Wojskowej.

§ 189. 1. Wykonując obowiązki służbowe, prokurator powinien uwzględniać potrzeby obsługiwanej jednostki wojskowej w zakresie wykonywania przez nią zadań i utrzymania gotowości bojowej, jeżeli nie sprzeciwiają się temu prawo międzynarodowe i obowiązujące ustawodawstwo oraz dobro prowadzonych postępowań karnych.

2. Prokurator ma obowiązek wykonywania i zlecania innym organom czynności, w tym procesowych, z uwzględnieniem międzynarodowego prawa konfliktów zbrojnych, a w szczególności zasad prawa humanitarnego dotyczącego konfliktów zbrojnych i ich ofiar.

3. Prowadząc czynności procesowe w ramach postępowania karnego, w tym stosując środki przymusu, prokurator wykonuje je zgodnie z prawem polskim. Uwzględnienie przepisów obowiązujących na terenie misji oraz potrzeb wynikających z panującej sytuacji wojskowej jest dopuszczalne, o ile nie stoi w sprzeczności z prawem polskim.

DZIAŁ VI

Udział prokuratora w postępowaniu sądowym w sprawach karnych

Rozdział 1

Udział prokuratora w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji

§ 190. 1. Do udziału w rozprawie (posiedzeniu) wyznacza się jako referenta sądowego sprawy prokuratora, który w tej sprawie prowadził postępowanie przygotowawcze lub był jej współreferentem, nadzorował postępowanie przygotowawcze albo sporządził lub zatwierdził akt oskarżenia. Wyznaczenie jako referenta sądowego sprawy innego prokuratora jest dopuszczalne wyłącznie w uzasadnionych przypadkach.

2. W sprawach skomplikowanych, a także w przypadku gdy postępowanie prowadził zespół prokuratorów albo przemawia za tym dobro postępowania, do udziału w rozprawie (posiedzeniu) można wyznaczyć więcej niż jednego prokuratora.

3. W razie niemożności dalszego udziału prokuratora w postępowaniu sądowym kierownik jednostki jest zobowiązany niezwłocznie wyznaczyć nowego referenta sądowego sprawy i powiadomić o tym prezesa sądu.

§ 191. 1. Prokurator informuje przełożonego o zastosowaniu przez sąd art. 387 k.p.k.

2. Przełożony, niezależnie od prokuratora, może złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia orzeczenia.

3. W przypadku określonym w ust. 2, po uzyskaniu sporządzonego na piśmie uzasadnienia orzeczenia, przełożony może wyznaczyć innego prokuratora niż uczestniczący w rozprawie do dokonania oceny zasadności orzeczenia. Ocenę taką poprzedza zapoznanie się z aktami danej sprawy. W razie stwierdzenia braku podstaw do zaskarżenia orzeczenia prokurator przedstawia swoją ocenę na piśmie.

Rozdział 2

Środki odwoławcze

§ 192. Środek odwoławczy od orzeczenia sądu pierwszej instancji przesyła do sądu prokurator, który skierował akt oskarżenia lub prowadził sprawę w postępowaniu przed sądem. W przypadku braku takiej możliwości środek odwoławczy przesyła prokurator wyznaczony przez kierownika jednostki.

§ 193. Przy powoływaniu się na dowód należy w uzasadnieniu środka odwoławczego wskazać numer karty akt sprawy, a także postanowienie o ujawnieniu dowodu.

Rozdział 3

Udział prokuratora w postępowaniu przed sądem odwoławczym

§ 194. Do udziału w postępowaniu przed sądem odwoławczym, w którym bierze udział prokurator wojskowej prokuratury garnizonowej, wyznacza się prokuratora, który mógł zostać wyznaczony na podstawie § 190 do udziału w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji.

§ 195. O cofnięciu środka odwoławczego zawiadamia się prokuratora, który zaskarżył orzeczenie, podając mu motywy tej decyzji.

§ 196. Akta nadzoru zwraca się właściwej jednostce, podając w miarę potrzeby główne motywy stanowiska sądu odwoławczego oraz ocenę tego stanowiska.

§ 197. Zwracając akta nadzoru wojskowemu prokuratorowi okręgowemu lub wojskowemu prokuratorowi garnizonowemu, powiadamia się go o dostrzeżonych w postępowaniu odwoławczym uchybieniach postępowania przygotowawczego lub sądowego, a w miarę potrzeby podejmuje się odpowiednie środki oddziaływania służbowego.

Rozdział 4

Zaskarżanie prawomocnych orzeczeń

§ 198. 1. W razie stwierdzenia w orzeczeniu sądu odwoławczego uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 523 k.p.k., wniosek o doręczenie orzeczenia kieruje do sądu odwoławczego kierownik jednostki, której prokurator brał udział w postępowaniu przed sądem odwoławczym.

2. Kasację od orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, wnosi do IWSN za pośrednictwem sądu odwoławczego odpowiednio prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej lub prokurator wojskowej prokuratury okręgowej.

3. Odpowiedź na kasację składa odpowiednio prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej lub wojskowej prokuratury okręgowej w terminie 14 dni od dnia otrzymania kasacji innej strony. Uznając kasację za oczywiście bezzasadną, prokurator zarządza przesłanie odpowiedzi przesyłką poleconą za zwrotnym pokwitowaniem odbioru podmiotom wymienionym w art. 530 § 5 k.p.k., o czym informuje sąd, a po nadejściu zwrotnych pokwitowań jej odbioru przesyła je do sądu w ślad za odpowiedzią na kasację.

4. W przypadku niesporządzenia przez sąd odwoławczy uzasadnienia orzeczenia w czasie powodującym zagrożenie upływu terminu, o którym mowa w art. 524 § 3 k.p.k., wojskowy prokurator okręgowy, na 2 miesiące przed upływem tego terminu, zawiadamia o tym prezesa sądu odwoławczego.

§ 199. 1. Wniosek o wniesienie przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego kasacji w trybie art. 672a k.p.k. składa wojskowy prokurator okręgowy. W przypadku gdy kasacja ma być wniesiona na niekorzyść oskarżonego, wniosek taki składa się nie później niż na 4 miesiące od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przesyła się akta główne oraz akta nadzoru sprawy.

§ 200. 1. Uznając potrzebę wznowienia postępowania sądowego z urzędu lub na skutek wniosku uprawnionej osoby, kierownik jednostki, w której prowadzono sprawę, przedstawia kierownikowi jednostki wyższego stopnia stosowny wniosek wraz z aktami sprawy.

2. W razie uznania wniosku za niezasadny pozostawia się go bez rozpoznania i powiadamia o tym zainteresowanego, podając motywy odmowy.

3. W sprawie, w której akt oskarżenia wniósł wojskowy prokurator okręgowy, wniosek o skierowanie do sądu wniosku o wznowienie postępowania z urzędu lub zasługujący na uwzględnienie wniosek uprawnionej osoby o wznowienie postępowania przesyła się do Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

4. Wniosek o wznowienie postępowania przesyła do właściwego sądu wojskowy prokurator okręgowy.

DZIAŁ VII

Udział prokuratora w postępowaniu wykonawczym

§ 201. 1. W przypadku ujawnienia okoliczności dających podstawę do odwołania odroczenia, przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności lub warunkowego przedterminowego zwolnienia albo do podjęcia zawieszono postępowania wykonawczego, prokurator bezzwłocznie występuje do sądu ze stosownym wnioskiem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i warunkowego umorzenia postępowania.

§ 202. Prokurator bierze udział w posiedzeniach sądu, gdy sąd pierwszej lub drugiej instancji rozstrzyga w przedmiocie:

- 1) odroczenia wykonania kary oraz warunkowego zawieszenia wykonania kary,
- 2) wykonania kary pozbawienia wolności po zwolnieniu skazanego ze szpitala psychiatrycznego lub zakładu leczenia odwykowego,
- 3) zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszonoj oraz odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia,
- 4) warunkowego przedterminowego zwolnienia

– jeżeli jest to uzasadnione wagą sprawy lub innymi szczególnymi okolicznościami.

DZIAŁ VIII

Postępowanie o ulaskawienie

§ 203. Jeżeli z treści otrzymanego pisma wynika, że zawiera ono prośbę o ulaskawienie, prokurator przesyła je do właściwego sądu pierwszej instancji.

§ 204. 1. Uznając potrzebę wszczęcia postępowania o ulaskawienie z urzędu, prokurator przedstawia kierownikowi jednostki wyższego stopnia umotywowany wniosek wraz z aktami sprawy i odpowiednimi dokumentami.

2. W przypadku przewidzianym w art. 568 k.p.k. prokurator występuje równocześnie do Prokuratora Generalnego lub Naczelnego Prokuratora Wojskowego z wnioskiem o wstrzymanie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w jej wykonaniu.

§ 205. Niedopuszczalne jest składanie przez prokuratora na posiedzeniu wniosku o pozostawienie prośby o ulaskawienie bez dalszego biegu, jeżeli o wydanie opinii zwrócił się Prokurator Generalny lub Naczelny Prokurator Wojskowy na podstawie art. 567 k.p.k.

DZIAŁ IX

Czynności prokuratora w sprawach odpowiedzialności podmiotów zbiorowych

§ 206. W sprawach przeciwko podejrzanym o czyny zabronione określone w art. 16 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2014 r. poz. 1417, ze zm.⁷⁾) powiadomienia, o którym mowa w art. 21 ust. 4 tej ustawy, dokonuje na piśmie prokurator, jeżeli prowadzi lub nadzoruje postępowanie przygotowawcze lub wnosi akt oskarżenia albo składa wniosek o warunkowe umorzenie postępowania. Kopię powiadomienia i dowód jego doręczenia podmiotowi zbiorowemu dołącza się do akt postępowania.

§ 207. Wniosek o pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności składa prokurator, który wniósł akt oskarżenia albo złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania w sprawie przeciwko osobie, za której czyn zabroniony podmiot zbiorowy może ponieść odpowiedzialność.

§ 208. Wniosek o pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności przesyła do sądu bezpośredni przełożony w stosunku do prokuratora składającego wniosek.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 28, 238, 277 i 396. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2013 r. poz. 1247.

§ 209. 1. W rozprawie bierze udział prokurator, który złożył wniosek o pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy względy organizacyjne przemawiają za udziałem w rozprawie prokuratora równorzędnej jednostki, na której obszarze właściwości mieści się siedziba sądu właściwego do rozpoznania sprawy. W takim przypadku akta nadzoru sprawy przekazuje się kierownikowi właściwej równorzędnej jednostki z odpowiednim wnioskiem.

3. Środki odwoławcze wnosi do sądu prokurator, który uczestniczył w rozprawie.

DZIAŁ X

Postępowanie w sprawie skargi na przewlekłość postępowania przygotowawczego

§ 210. 1. Prokurator, do którego wniesiono skargę na przewlekłość postępowania przygotowawczego w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 oraz z 2009 r. Nr 61, poz. 498), zwanej dalej „ustawą o skardze”, po stwierdzeniu swojej właściwości oraz zbadaniu wymogów formalnych skargi przekazuje ją niezwłocznie wraz z aktami głównymi postępowania przygotowawczego sądowi właściwemu do rozpoznania skargi z wnioskiem zawierającym stanowisko co do zasadności skargi.

2. Przed przekazaniem akt prokurator zapewnia możliwość dalszego prowadzenia postępowania przygotowawczego przez sporządzenie niezbędnych odpisów lub kserokopii z akt sprawy.

§ 211. O wniesieniu skargi na przewlekłość postępowania przygotowawczego prokurator zawiadamia niezwłocznie kierownika jednostki wyższego stopnia, przedstawiając mu równocześnie pisemne stanowisko w przedmiocie zasadności skargi.

§ 212. Prokurator przełożony, któremu sąd doręczył odpis skargi w trybie art. 10 ust. 2a ustawy o skardze, zapewnia udział w postępowaniu przed sądem wyznaczonego prokuratora.

§ 213. W razie uwzględnienia skargi dotyczącej przewlekłości postępowania przygotowawczego będącego w toku kierownik jednostki wyższego stopnia obejmuje sprawę nadzorem służbowym.

DZIAŁ XI

Udział prokuratora w postępowaniu w sprawach o wykroczenia

§ 214. 1. Przepisy działu stosuje się odpowiednio w sprawach o wykroczenia skarbowe.

2. Prokurator podejmuje czynności w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, w razie powzięcia wiarygodnej wiadomości o naruszeniu prawa w toku tego postępowania lub gdy ze względu na społeczny wydzźwięk albo charakter sprawy uzna, że jego udział jest wskazany.

§ 215. W postępowaniu w sprawie o wykroczenia prokurator:

- 1) po powzięciu wiarygodnej wiadomości w sprawie zaistnienia zdarzenia wyczerpującego znamiona wykroczenia przeprowadza czynności wyjaśniające lub zleca ich przeprowadzenie Żandarmerii Wojskowej;
- 2) wydaje w toku czynności wyjaśniających prowadzonych przez niego lub przez Żandarmerię Wojskową stosowne postanowienia i zarządzenia, w szczególności w kwestiach:
 - a) zabezpieczenia i dopuszczenia dowodów,
 - b) zarządzenia i przeprowadzenia przeszukania, zatwierdzenia przeszukania przeprowadzonego bez jego polecenia, w wypadkach niecierpiących zwłoki, a także w przedmiocie zatrzymanych w toku tych czynności przedmiotów;
- 3) stosuje środki przymusu, o których mowa w art. 49 i art. 50 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.⁸⁾), w toku prowadzonych przez niego czynności wyjaśniających;
- 4) sporządza osobiście lub zatwierdza sporządzone przez Żandarmerię Wojskową wnioski o ukaranie i kieruje je do właściwego sądu;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21, 396 i 841.

- 5) uczestniczy w postępowaniu sądu rozpoznającego wniosek o ukaranie, gdy tak zarządzą wojskowy prokurator okręgowy, wojskowy prokurator garnizonowy lub ich zastępcy;
- 6) wnosi środki odwoławcze od orzeczeń sądowych;
- 7) kieruje, z zachowaniem drogi służbowej, wnioski w przedmiocie wniesienia nadzwyczajnych środków zaskarżenia; wniosek o wznowienie postępowania jest kierowany do właściwego miejscowo wojskowego prokuratora okręgowego, w przypadku zaś kasacji – jej projekt jest kierowany do Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

DZIAŁ XII

Udział prokuratora w postępowaniu dyscyplinarnym względem żołnierzy

§ 216. W razie zaistnienia sytuacji określonej w art. 50 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474 oraz z 2012 r. poz. 1529) prokurator wojskowej prokuratury garnizonowej wszczyna postępowanie dyscyplinarne, a wszczęte wcześniej przejmuje do własnego prowadzenia.

§ 217. W toku postępowania dyscyplinarnego prokurator może:

- 1) przeprowadzić postępowanie wyjaśniające;
- 2) odstąpić od prowadzenia postępowania wyjaśniającego;
- 3) skierować do sądu wojskowego wnioski o ukaranie dyscyplinarne albo o wydanie orzeczenia, o którym mowa w art. 61 pkt 1–3 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej.

§ 218. Wszczęcie albo przejęcie postępowania dyscyplinarnego do prowadzenia przez prokuratora oraz odstąpienie od prowadzenia postępowania wyjaśniającego wymagają wydania postanowienia.

DZIAŁ XIII

Tryb działań podejmowanych przez prokuratora w celu zapobieżenia naruszeniom prawa

§ 219. Środki zapobiegające naruszeniu prawa prokurator podejmuje bezpośrednio po ustaleniu okoliczności uzasadniających ich stosowanie, niezależnie od stopnia zaawansowania postępowania przygotowawczego.

§ 220. 1. Przekazanie na podstawie art. 18 § 2 k.p.k. właściwemu organowi sprawy, w której odmówiono wszczęcia śledztwa lub dochodzenia albo postępowanie umorzono, powinno nastąpić w szczególności, gdy zachodzi potrzeba podjęcia przez obowiązane organy przewidzianych prawem środków zmierzających między innymi do:

- 1) ochrony środowiska;
- 2) wyciągnięcia konsekwencji służbowych w stosunku do żołnierza lub pracownika wojska naruszającego obowiązki służbowe;
- 3) pociągnięcia do odpowiedzialności materialnej pracownika wojska winnego powstania szkody;
- 4) przeciwdziałania demoralizacji nieletniego;
- 5) zobowiązania osoby uzależnionej do poddania się leczeniu odwykowemu.

2. Jeżeli ustawa uzależnia wszczęcie przez właściwy organ postępowania, o którym mowa w ust. 1, od złożenia wniosku, prokurator, przekazując sprawę, składa wniosek lub zwraca się do uprawnionego organu o jego złożenie, wnosząc jednocześnie o poinformowanie go o sposobie załatwienia sprawy.

§ 221. W ramach współdziałania z dowódcami jednostek wojskowych w zapobieganiu przestępczości i innym naruszeniom prawa prokurator:

- 1) na prośbę właściwych dowódców lub z własnej inicjatywy może złożyć informację o stanie przestępczości i o stanie przestrzegania prawa przez podległych im żołnierzy i pracowników wojska;
- 2) może skierować na prośbę innych niż wymienieni w pkt 1 dowódców jednostek wojskowych oraz kierującego komórką organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej, właściwą w sprawach dyscypliny wojskowej, informacje o stanie zagrożenia przestępczością i innymi naruszeniami prawa z odpowiednimi informacjami;
- 3) podejmuje działania zmierzające do tworzenia prawnych i organizacyjnych warunków przeciwdziałania naruszeniom prawa.

DZIAŁ XIV

Skargi i wnioski

§ 222. 1. Skargi i wnioski rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie miesiąca od daty ich wpływu.

2. Skargi i wnioski dotyczące prokuratorów, w zakresie, w którym są oni niezależni, nie podlegają rozpatrzeniu. Kierownik jednostki, do którego taka skarga lub wniosek zostały skierowane, zawiadamia wnoszącego o przyczynach odmowy rozpatrzenia skargi lub wniosku.

3. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy czynności prokuratora podlegającej zaskarżeniu, kierownik jednostki niezwłocznie przekazuje skargę lub wniosek do akt postępowania, którego dotyczy, zawiadamiając o tym wnoszącego.

4. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy treści czynności prokuratora jeszcze niedokonanych, należących do zakresu, o którym mowa w ust. 2, podlega niezwłocznemu przekazaniu do akt postępowania, którego dotyczy.

5. Jeżeli skarga lub wniosek zawiera treści znieważające lub słowa powszechnie uznawane za obelżywe, pozostawia się je bez rozpatrzenia, zawiadamiając wnoszącego o przyczynie pozostawienia skargi lub wniosku bez rozpatrzenia, chyba że skarga lub wniosek dotyczy czynności prokuratora podlegającej zaskarżeniu.

§ 223. 1. Skargi lub wnioski dotyczące prokuratora rozpoznaje prokurator bezpośrednio przełożony.

2. Kierownik jednostki rozpatruje skargi lub wnioski dotyczące urzędników i innych pracowników.

§ 224. Skargę lub wniosek, w zakresie, w jakim zawiera żądanie pociągnięcia prokuratora do odpowiedzialności dyscyplinarnej, kierownik jednostki przekazuje właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu. O sposobie rozpatrzenia skargi rzecznik dyscyplinarny zawiadamia skarżącego oraz prokuratora, który przekazał mu skargę lub wniosek.

§ 225. Ponowne złożenie skargi lub wniosku w sprawach już wyjaśnionych, niezawierające nowych okoliczności, pozostawia się bez rozpoznania, o czym powiadamia się wnoszącego.

§ 226. W zakresie nieuregulowanym do skarg i wniosków stosuje się przepisy działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.⁹⁾).

DZIAŁ XV

Przepisy końcowe

§ 227. Czynności w postępowaniu przed sądem odwoławczym rozpoczętym przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wykonują prokuratorzy jednostki właściwej na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 228. Dotychczasowe zarządzenia wewnętrzne, rozkazy, decyzje, pisma okólne i wytyczne wydane na podstawie § 49 rozporządzenia, o którym mowa w § 229, zachowują moc do czasu wydania zarządzeń wewnętrznych, rozkazów, decyzji, pism okólnych i wytycznych na podstawie § 33, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 229. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 listopada 2008 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. z 2013 r. poz. 990 oraz z 2014 r. poz. 377).

§ 230. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2015 r.

Minister Sprawiedliwości: *B. Budka*

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211 i 702.